

[← назад на главни сајт Светосавље.орг](#)

БОГОСЛУЖБЕНИ ТЕКСТОВИ

ПРОЈЕКАТ САЈТА СВЕТОСАВЉЕ.ОРГ

[СВЕШТЕНЕ КЊИГЕ](#) ▾ [ЦРКВЕНЕ КЊИГЕ](#) ▾ [НОТНЕ КЊИГЕ](#) ▾ [ДОМАЋЕ КЊИГЕ](#) ▾

[НАСЛОВНА](#) » [Свештене књиге \(Свето Писмо\)](#) » [Свето Писмо Старога и Новога Завјета – Библија](#)

[« ПРЕТХОДНА СТРАНА](#) [1](#) ... [3](#) [4](#) [5](#) ... [7](#) [СЛЕДЕЋА СТРАНА](#) »

[ћирилица](#) | [latinica](#)

13. септембар 2018.

Свето Писмо Старога и Новога Завјета – Библија

[« САДРЖАЈ](#)

ЧЕТВРТА КЊИГА МОЈСИЈЕВА КОЈА СЕ ЗОВЕ БРОЈЕВИ

[1](#) [2](#) [3](#) [4](#) [5](#) [6](#) [7](#) [8](#) [9](#) [10](#)
[11](#) [12](#) [13](#) [14](#) [15](#) [16](#) [17](#) [18](#) [19](#) [20](#)
[21](#) [22](#) [23](#) [24](#) [25](#) [26](#) [27](#) [28](#) [29](#) [30](#)
[31](#) [32](#) [33](#) [34](#) [35](#) [36](#)

1. *Бројање људи способних за борбу.*

1. Још рече Господ Мојсију у пустињи Синајској у шатору од састанка први дан другог мјесеца друге године по изласку њихову из земље Мисирске, говорећи:
2. *Избројте сав збор синова Израилевих по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех и по именима њиховијем, све мушкиње, главу по главу, [[*2 Мој 30, 12; 4 Мој 26, 2.](#)]
3. Од двадесет година и више, све који могу ићи на војску у Израилу, избројте их по четама њиховијем ти и Арон;
4. И с вама нека буде по један човјек од свакога племена, који је поглавар у дому отаца својих.
5. А ово су имена људи који ће бити с вама: од племена Рувимова Елисур, син Седијуров;
6. Од Симеонова Саламилло, син Сурисадејев;
7. Од Јудина Насон, син Аминадавов;
8. Од Исахарова Натанаило, син Согаров;
9. Од Завулонова Елијав, син Хелонов;
10. Од синова Јосифовијех: од племена Јефремова Елисама, син Емијудов; од Манасијина Гамалило, син Фадасуров;
11. Од Венијаминава Авидан, син Гадеонијев;
12. Од Данова Ахијезер, син Амисадајев;
13. Од Асирова Фагаило, син Ехранов;
14. Од Гадова Елисаф, син Рагуилов;
15. Од Нефталимова Ахиреј, син Енанов.
16. То су који се сазиваху на збор, кнезови у племенима отаца својих, тисућници Израилеви.

О БОГОСЛУЖЕЊУ

Заједничко богослужење Православној Цркви има се кроз читање и појање истинито учење Христово верни подстакну на молу покајање, а кроз лица и ј се представе спољашњи свештене историје који с нашег спасења савршени тако и после Рођења Хри

НАЈНОВИЈЕ

Царски Часови на Све Велики Петак
4. априла 2020.

Правило за читање Ап Канона
14. јануара 2019.

Типик
10. јануара 2019.

Триоди
10. јануара 2019.

Србљак
10. јануара 2019.

Приватност - Услови

17. И узе Мојсије и Арон те људе који бише именовани.
18. И сабраше сав збор први дан другога мјесеца, и пописаше их по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех и по именима њиховијем од двадесет година и више, главу по главу.
19. Како бјеше Господ заповједио Мојсију, тако их изброји у пустињи Синајској.
20. И бјеше синова првенца Израилева Рувима, рода њихова по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех, кад се изброји по именима с главе на главу све мушкиње од двадесет година и више, што могаше ићи на војску,
21. Бјеше их избројени од племена Рувимова четрдесет и шест тисућа и пет стотина.
22. Синова Симеоновијех, рода њихова по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех, кад се изброји по именима с главе на главу све мушкиње од двадесет година и више, што могаше ићи на војску,
23. Бјеше их избројенијех од племена Симеонова педесет и девет тисућа и три стотине.
24. Синова Гадовијех, рода њихова по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех, кад се избројише по именима од двадесет година и више сви што могаху ићи на војску,
25. Бјеше их избројенијех од племена Гадова четрдесет и пет тисућа, шест стотина и педесет.
26. Синова Јудинијех, рода њихова по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех, кад се избројише по именима од двадесет година и више сви што могаху ићи на војску,
27. Бјеше их избројенијех од племена Јудина седамдесет и четири тисуће и шест стотина.
28. Синова Исахаровијех, рода њихова по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех, кад се избројише по именима од двадесет година и више сви што могаху ићи на војску,
29. Бјеше их избројенијех од племена Исахарова педесет и четири тисуће и четири стотине.
30. Синова Завулоновијех, рода њихова по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех, кад се избројише по именима од двадесет година и више сви што могаху ићи на војску,
31. Бјеше их избројенијех од племена Завулонова педесет и седам тисућа и четири стотине.
32. Од синова Јосифовијех: синова Јефремовијех, рода њихова по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех, кад се избројише по именима од двадесет година и више сви што могаху ићи на војску,
33. Бјеше их избројенијех од племена Јефремова четрдесет тисућа и пет стотина.
34. Синова Манасијиних, рода њихова по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех, кад се избројише по именима од двадесет година и више сви што могаху ићи на војску,
35. Бјеше их избројенијех од племена Манасијина тридесет и двије тисуће и двјеста.
36. Синова Венијаминовијех, рода њихова по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех, кад се избројише по именима од двадесет година и више сви што могаху ићи на војску,
37. Бјеше их избројенијех од племена Венијаминова тридесет и пет тисућа и четири стотине.
38. Синова Дановијех, рода њихова по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех, кад се избројише по именима од двадесет година и више сви што могаху ићи на војску,
39. Бјеше их избројенијех од племена Данова шездесет и двије тисуће и седам стотина.
40. Синова Асировијех, рода њихова по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех, кад се избројише по именима од двадесет година и више сви што могаху ићи на војску,
41. Бјеше их избројенијех од племена Асирова четрдесет и једна тисућа и пет стотина.
42. Синова Нефталимовијех, рода њихова по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех, кад се избројише по именима од двадесет година и више сви што могаху ићи на војску,
43. Бјеше их избројенијех од племена Нефталимова педесет и три тисуће и четири стотине.
44. Ово су они које Мојсије и Арон избројише с кнезовима Израилским, с дванаест људи који бијаху по један за сваки дом отаца својих.
45. И свега бјеше синова Израилевијех избројенијех по домовима отаца својих од двадесет година и више, свијех што могаху ићи на војску,
46. Бјеше их избројенијех *шест стотина и три тисуће и пет стотина и педесет. [*2 Мој 12, 37; 4 Мој 2, 32.]
47. Али Левити по племену отаца својих не бише бројени међу њих.
48. Јер Господ рече Мојсију говорећи:
49. *Племена Левијева немој бројати, нити броја њихова саставити са синовима Израилевијем. [*4 Мој 2, 33.]
50. Него постави Левите над шатором од свједочанства и над свијем посуђем у њему и над свијем што припада њему; они нека носе шатор и све посуђе његово, нека служе у њему, и *стају око шатора. [*4 Мој 3, 23, 29, 35, 38.]
51. И кад се шатор крене, нека га сложе Левити; и кад шатор стане, онда нека га разапну Левити. А ко би *други приступио, да се погуби. [*4 Мој 3, 10.]
52. И синови Израилеви нека стају сваки у свом околу и сваки код своје заставе по четама својим.

53. А Левити нека стају око шатора од свједочанства, да не дође гњев на збор синова Израилјевијех; и нека Левити раде што треба око шатора од свједочанства.

54. И учинише синови Израилјеви како Господ заповједи, све тако учинише.

2. Распоред племена у околу при путовању.

1. Потом рече Господ Мојсију и Арону говорећи:

2. Синови Израилјеви нека стају у око сваки код своје заставе са знаком дома отаца својих, према шатору од састанка унаоколо.

3. С истока нека стаје у око застава војске Јудине по четама својим с војводом синова Јудинијех Насоном, сином Аминадавовим;

4. А у војсци његовој седамдесет и четири тисуће и шест стотина избројенијех.

5. А до њега нека стаје у око племе Исахарово с војводом синова Исахаровијех Натанаилом, сином Согаровијем;

6. А у војсци његовој педесет и четири тисуће и четири стотине избројенијех.

7. Па онда племе Завулоново с војводом синова Завулоновијех Елијавом, сином Хелоновијем;

8. А у војсци његовој педесет и седам тисућа и четири стотине избројенијех.

9. Свега избројенијех у војсци Јудиној сто и осамдесет и шест тисућа и четири стотине по четама њиховијем. Они нека иду напријед.

10. А застава војске Рувимове по четама својим нека буде с југа, с војводом синова Рувимовијех Елисуром, сином Седијуровијем;

11. А у војсци његовој четрдесет и шест тисућа и пет стотина избројенијех.

12. А до њега нека стаје у око племе Симеоново с војводом синова Симеоновијех Саламилом, сином Сурисадајевим;

13. А у војсци његовој педест и девет тисућа и три стотине избројенијех.

14. Па онда племе Гадово с војводом синова Гадовијех Елисафом, сином Рагуиловим;

15. А у војсци његовој четрдесет и пет тисућа и шест стотина и педесет избројенијех.

16. А свега избројенијех у војсци Рувимовој сто и педесет и једна тисућа и четири стотине и педесет по четама њиховијем. И *они нека иду други. [*4 Мој 10, 18.]

17. *Потом нека иде шатор од састанка с војском синова Левијевих усред остале војске; како у око стају, тако нека и иду, сваки својим редом под својом заставом. [*4 Мој 10, 17, 21.]

18. Застава војске Јефремове по четама својим нека буде са запада, с војводом синова Јефремовијех Елисамом, сином Емијудовим;

19. А у војсци његовој четрдесет тисућа и пет стотина избројенијех.

20. А до њега племе Манасијино с војводом синова Манасијиних Гамалилом, сином Фадасуровим;

21. А у његовој војсци тридесет и двије тисуће и двјеста избројенијех.

22. Па онда племе Венијаминово с војводом синова Венијаминовијех Авиданом, сином Гадеонијевим;

23. А у војсци његовој тридесет и пет тисућа и четири стотине избројенијех.

24. А свега избројенијех у војсци Јефремовој сто и осам тисућа и сто по четама њиховијем. И они нека иду трећи.

25. Застава војске Данове по четама својим нека буде са сјевера с војводом синова Дановијех Ахијезером, сином Амисадајевим;

26. А у војсци његовој шездесет и двије тисуће и седам стотина избројенијех.

27. А до њега нека стаје у око племе Асирово с војводом синова Асировијех Фагаилом, сином Ехрановијем;

28. А у војсци његовој четрдесет и једна тисућа и пет стотина избројенијех.

29. За њима племе Нефталимово с војводом синова Нефталимовијех Ахирејем, сином Енановијем;

30. А у његовој војсци педесет и три тисуће и четири стотине избројенијех.

31. А свега избројенијех у војсци Дановој сто и педесет и седам тисућа и шест стотина. И они нека иду најпослије уза заставе своје.

32. То су синови Израилјеви који бише избројени по домовима отаца својих. *Свега избројенијех у цијелој војсци по четама њиховијем шест стотина и три тисуће и пет стотина и педесет. [*4 Мој 1, 46.]

33. Али *Левити не бише бројени међу синове Израилјеве, као што Господ бјеше заповједио Мојсију. [*4 Мој 1, 47.]

34. И учинише синови Израилјеви све; како заповједи Господ Мојсију, тако стајаху у око, и тако иђаху сваки по породици својој и по дому отаца својих.

3. Аронова породица. Служба левита и племе Левијево. Откуп првенца.

1. А ово је племе Ароново и Мојсијево, кад Господ говори с Мојсијем на гори Синајској.
2. И ово су имена синова Ароновијех: *првенац Надав, па Авијуд и Елеазар и Итамар. [*2 Мој 6, 23.]
3. То су имена синова Ароновијех, свештеника, који бише помазани и посвећени да врше службу свештеничку.
4. Али *погибе Надав и Авијуд пред Господом кад принесосше огањ туђ пред Господом у пустињи Синајској; и не имаше дјеце; зато Елеазар и Итамар отправљаху службу свештеничку за живота Арона, оца својега. [*3 Мој 10, 1.]
5. А Господ рече Мојсију говорећи:
6. Кажи нека приступи племе Левијево, и постави га пред Ароном свештеником да му служи,
7. И да раде за њ и за сав збор пред шатором од састанка служећи шатору,
8. И да чувају све посуђе у шатору од састанка, и да страже за синове Израиљеве служећи шатору.
9. Па ћеш дати Левите Арону и синовима његовијем; они су даровани њему између синова Израиљевијех.
10. А Арона и синове његове постави да врше свештеничку службу своју; ако ли би ко други приступио, да се погуби.
11. Још рече Господ Мојсију говорећи:
12. Ево *узех Левите између синова Израиљевијех за све првенце што отворају материцу међу синовима Израиљевијем; зато ће моји бити Левити. [*4 Мој 8, 16.]
13. *Јер је мој сваки првенац; од онога дана кад побих све првенце у земљи Мисирској, посветих себи свакога првенца у Израиљу од човјека до живинчета; моји ће бити; ја сам Господ. [*2 Мој 13, 2.]
14. Још рече Господ Мојсију у пустињи Синајској говорећи:
15. Изброј синове Левијево по домовима отаца њиховијех, по породицама њиховијем, све мушкиње од мјесеца дана и више изброј.
16. И Мојсије их изброји по заповијести Господњој, како му би заповјеђено.
17. И бјеху *синови Левијеви по имену ови: Гирсон и Кат и Мерарије. [*2 Мој 6, 16; 4 Мој 26, 57.]
18. А ово су имена синова Гирсоновијех по породицама њиховијем: Ловеније и Семеј.
19. А синови Катови по породицама својим: Амрам и Исар, Хеврон и Озило.
20. А синови Мераријеви по породицама својим: Малије и Мусије. То су породице Левитске по домовима отаца својих.
21. Од Гирсона породица Ловенијева и породица Семејева. То су породице Гирсонове.
22. А избројених међу њима, кад се изброји све мушкиње од мјесеца дана и више, бјеше их избројенијех свега седам тисућа и пет стотина.
23. Породице Гирсонове стајаху у око иза шатора са запада.
24. А старјешина од дома отачкога у породицама Гирсоновим бјеше Елисаф, син Даилов.
25. А синови Гирсонови чуваху у шатору од састанка шатор и наслон, покривач његов и завјесу на вратима шатора од састанка,
26. И завјесе од тријема и завјесу на вратима од тријема што је око шатора и око олтара, и ужа његова за сваку потребу његову.
27. А од Ката бјеше породица Амрамова и породица Исарова и породица Хевронова и породица Озилова. То су породице Катове.
28. Свега мушкиња од мјесеца дана и више бјеше на број осам тисућа и шест стотина, који служаху око светиње.
29. Породице синова Катовијех стајаху у око поред шатора с југа.
30. А старјешина од дома отачкога у породицама Катовијем бјеше Елисафан, син Озилов.
31. А они чуваху ковчег и сто и свијетњак и олтар и посуђе у светињи којим служе, и завјесу, и све што припада к њему.
32. А старјешина над старјешинама Левитским бјеше Елеазар, син Арона свештеника, постављен над онима који чувају светињу.
33. А од Мерарија бјеше породица Малијева и породица Мусијева. То су породице Мераријево.
34. И бјеше их избројенијех, кад се изброји све мушкиње од мјесеца дана и више, шест тисућа и двјеста.
35. А старјешина од дома отачкога у породицама Мераријевим бјеше Сурило, син Авихејев; они стајаху у око поред шатора са сјевера.
36. И синови Мераријеви чуваху даске од шатора и пријеворнице његове и ступце његове и стопице његове и све справе његове и све што к њему припада,
37. И ступце од тријема унаоколо и стопице њихове и коље и ужа њихова.

38. А пред шатором од састанка с истока стајаху у око Мојсије и Арон и синови његови чувајући светињу за синове Израиљеве; а да ко *други приступи, погинуо би. [*4 Мој 3, 10.]
39. А свега Левита кад их изброји Мојсије и Арон по заповијести Господњој по породицама њиховијем, свега мушкиња од мјесеца дана и више, бјеше двадесет и двије тисуће.
40. И Господ рече Мојсију: Изброј све првенце мушке међу синовима Израиљевим од мјесеца дана и више, и сабери број имена њиховијех.
41. И узми Левите за мене (ја сам Господ) умјесто свијех првенаца међу синовима Израиљевим, и стоку Левитску умјесто свијех првенаца од стоке синова Израиљевих.
42. И изброји Мојсије како му заповједи Господ, све првенце међу синовима Израиљевијем;
43. И свега првенаца мушких, кад се избројише по именима од једнога мјесеца и више, бјеше избројенијех двадесет и двије тисуће и двјеста и седамдесет и три.
44. И Господ рече Мојсију говорећи:
45. *Узми Левите умјесто свијех првенаца међу синовима Израиљевим и стоку Левитску умјесто стоке њихове, да буду моји Левити; ја сам Господ. [*4 Мој 3, 12.]
46. А да се откупе они двјеста и седамдесет и три што има првенаца међу синовима Израиљевијем *више него Левита, [*4 Мој 3, 39, 43.]
47. Узми по пет сикала од главе; узми по светом сиклу (а у тај сикал иде двадесет гера).
48. И подај те новце Арону и синовима његовијем, откуп за оне који прелазе број њихов.
49. И узме Мојсије откуп од онијех који останах преко онијех који бише промијењени за Левите.
50. И узме новце од првенаца синова Израиљевијех, тисућу и триста и шездесет и пет сикала, по светом сиклу.
51. И даде Мојсије тај откуп Арону и синовима његовијем по заповијести Господњој, као што заповједи Господ Мојсију.

4. Дужности левита при поласку из окола. Бројање левита.

1. Још рече Господ Мојсију и Арону говорећи:
2. Изброј синове Катове између синова Левијевих по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех.
3. *Од тридесет година и више до педесет година све који су за посао да могу радити послове у шатору од састанка. [*4 Мој 8, 24.]
4. А ово ће бити посао синовима Катовијем у шатору од састанка у светињи над светињама:
5. Кад полази војска, доћи ће Арон са синовима својим, и скинуће завјесу с врата, и покриће њом ковчег од свједочанства.
6. Па ће по њој простријети покривач од кожа јазавчјих, и озго ће простријети простирач од саме порфире, и провући ће му полуге.
7. И по столу за хљебове постављене нека простру простирач од порфире, и нека метну на њ здјеле и чаше и виједра и кутлиће, и хљеб свагда нека је на њему.
8. Па врх тога нека простру простирач од првца, и нека покрију покривачем од кожа јазавчјих, и нека му провуку полуге.
9. И нека узму простирач од порфире и покрију *свијетњак и жишке његове и усекаче његове и лопатице његове и све судове за уље, којима служе око њега. [*2 Мој 25, 31.]
10. И нека га са свијем справама његовијем завију у покривач од кожа јазавчјих, и метну га на полуге.
11. И по златном олтару нека простру простирач од порфире и покрију га покривачем од кожа јазавчјих, и провуку му полуге.
12. И нека узму све справе за службу, којима служе у светињи, и нека их метну у простирач од порфире и завију у покривач од кожа јазавчјих, и метну на полуге.
13. И нека омету пепео с олтара и по олтару простру простирач од скерлета,
14. И нека метну на њ све справе његове, којима служе на њему, машице, виљушке, лопатице и котлиће и све справе за олтар, и нека га покрију покривачем од кожа јазавчјих, па му провуку полуге.
15. И кад то сврши Арон и синови његови и завију светињу и све справе за светињу, да пође војска, онда нека *дођу синови Катови да носе, али нека се не дотакну ниједне ствари свете, да не погину. То је посао синова Катовијех у шатору од састанка. [*4 Мој 7, 9.]
16. А Елеазар, син Арона свештеника, нека се стара за уље за видјело, и за кад мирисни, и за жртву свагдашњу, и за уље помазања, нека пази на сав шатор и на све што је у њему, на светињу и на посуђе њезино.

17. И рече Господ Мојсију и Арону говорећи:
18. Немојте да се истријеби кољено породица Катовијех између Левита;
19. Него им учините ово да би остали живи и не би помрли кад приступају к светињи над светињама: Арон и синови његови нека дођу и одреде свакому шта ће који радити и шта ће носити.
20. А *они нека не долазе да гледају кад се завијају свете ствари, да не помру. [*1 Сам 6, 19.]
21. Опет рече Господ Мојсију говорећи:
22. Изброј и синове Гирсонове по домовима отаца њиховијех и по породицама њиховијем.
23. Од тридесет година и више до педесет година изброј их све који су за службу да могу служити у шатору од састанка.
24. Ово је посао породицама Гирсоновијем што ће радити и носити:
25. Нека носе завјесе од наслона у шатор од састанка, покривач његов и покривач од кожа јазавчјих што је озго на њему, и завјесу на уласку у шатор од састанка,
26. И завјесе од тријема и завјесу на вратима од тријема што је око шатора и око олтара, и ужа њихова и све посуђе за службу њихову и што год треба око тога радити нека раде.
27. По наредби Ароновој и синова његовијех нека бива сва служба синова Гирсоновијех за све што ће носити и што ће радити, и оставите им нека чувају све што су дужни носити.
28. То је служба породица синова Гирсоновијех у шатору од састанка; а Итамар, син Арона свештеника, нека управља њима.
29. Изброј и синове Мераријеве по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех,
30. *Од тридесет година и више до педесет година изброј их све који су за службу да могу служити у шатору од састанка. [*4 Мој 4, 3.]
31. А ово им је дужност носити, осим све службе њихове у шатору од састанка: даске од шатора и пријеворнице његове и ступце његове и стопице његове,
32. И ступце од тријема унаоколо, и стопице њихове и коље њихово, и ужа њихова, и све справе њихове, и што год треба за те ствари; а поименце избројте све справе што ће они носити.
33. То је служба породица синова Мераријевих што су дужни радити у шатору од састанка под руком Итамара, сина Арона свештеника.
34. И изброји Мојсије и Арон с кнезовима народним синове Катове по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех,
35. Од тридесет година и више до педесет година све који су за службу да могу служити у шатору од састанка.
36. И бјеше их избројенијех по породицама њиховијем двије тисуће и седам стотина и педесет.
37. То су избројени из породица Катовијех што бјеху за службу у шатору од састанка, које изброји Мојсије и Арон, као што заповједи Господ преко Мојсија.
38. А синова Гирсоновијех по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех бјеше избројенијех,
39. Од тридесет година и више до педесет година, свијех што бијаху за службу да служе у шатору од састанка,
40. Бјеше из избројенијех по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех двије тисуће и шест стотина и тридесет.
41. То су избројени из породица синова Гирсоновијех, што бјеху за службу у шатору од састанка, које изброји Мојсије и Арон по заповијести Господњој.
42. А из породица синова Мераријевих по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех бјеше избројенијех,
43. Од тридесет година и више до педесет година, свијех што бијаху за службу да служе у шатору од састанка,
44. Бјеше их избројенијех по породицама њиховијем три тисуће и двјеста.
45. То су избројени из породица синова Мераријевих, које изброји Мојсије и Арон као што заповједи Господ преко Мојсија.
46. А свега бјеше избројенијех Левита, које изброји Мојсије и Арон с кнезовима Израиљевим по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех,
47. Од тридесет година и више до педесет година, што бјеху за службу да служе и да носе у шатору од састанка,
48. Свега их бјеше избројенијех осам тисућа и пет стотина и осамдесет.
49. Како Господ заповједи преко Мојсија, бише избројени, сваки за оно што треба да ради и да носи; и избројени бише они које је Господ заповједио Мојсију да се изброје.

5. *Одвајање нечистих. Жртва због сумње у верност жене. Принос поводом сумње у верност и вода проклетства.*

1. И рече Господ Мојсију говорећи:

2. Заповједи синовима Израљевијем нека истјерају из окола све *губаве и све којима тече сјеме и све који су се оскврнили о мртваца, [*3 Мој 13, 46; 4 Мој 12, 14.]

3. Био човјек или жена, истјерајте, иза окола истјерајте их, да не скврне окола онима међу којима наставам.

4. И учинише тако синови Израљеви, и истјераше их из окола; како Господ каза Мојсију, тако учинише синови Израљеви.

5. Још рече Господ Мојсију говорећи:

6. Реци синовима Израљевим: Човјек или жена кад учини какав гријех људски, те згријеша Господу, и буде она душа крива,

7. Тада нека признаду гријех који су учинили, и ко је крив нека врати цијело чим је крив и нека дометне озго пети дио и да оному коме је скривио.

8. И ако онај нема никога кому би припала накнада за штету, нека се да Господу и нека буде свештенику осим овна за очишћење којим ће га очистити.

9. Тако и сваки *принос између свијех ствари које посвећују синови Израљеви и доносе свештенику, његов нека буде; [*4 Мој 18, 8.]

10. И што год ко посвети, нека је његово, и што год ко да свештенику, нека је његово.

11. Још рече Господ Мојсију говорећи:

12. Кажи синовима Израљевим и реци им: Чија би жена застранила, те би му згријешила,

13. И други би је облежао, а муж њезин не би знао, него би она затајила да се оскврнила, и не би било свједока на њу, нити би се затекла,

14. А њему би дошла сумња љубавна, те би из љубави сумњао на своју жену, а она би била оскврњена; или би му дошла сумња љубавна те би из љубави сумњао на своју жену, а она не би била оскврњена;

15. Онда нека муж доведе жену своју к свештенику, и нека донесе за њу принос њезин, десети дио ефе брашна јечменог, али нека га не полије уљем и нека не метне на њ када, јер је принос за сумњу љубавну, дар за спомен да се спомене гријех;

16. И нека је свештеник приведе и постави пред Господом.

17. И нека узме свештеник свете воде у суд земљани; и праха с пода у шатору нека узме и успе у воду.

18. И поставивши свештеник жену пред Господом, нека јој открије главу и метне јој на руке дар за спомен који је дар за сумњу љубавну; а свештеник нека држи у руци својој горку воду, која носи проклетство.

19. И нека свештеник закуне жену, и рече јој: Ако није нико спавао с тобом, и ако нијеси застранила од мужа својега на нечистоту, нека ти не буде ништа од ове воде горке, која носи проклетство.

20. Ако ли си застранила од мужа својега и оскврнила се, и когод други осим мужа твојега спавао с тобом,

21. Тада свештеник заклињући жену нека је прокуне и рече жени: Да те Господ постави за уклон и за клетву у народу твом учинивши да ти бедро спадне, а трбух отече.

22. И нека ти ова вода проклета уђе у цријева да ти отече трбух и да ти бедро спадне. А жена нека рече: Амин, амин.

23. Тада нека напише свештеник те клетве у књигу, и нека их спере водом горком.

24. И нека да жени да се напије горке воде проклете да уђе у њу вода проклета и буде горка.

25. И нека узме свештеник из руку жени дар за сумњу љубавну, и обрне дар пред Господом и принесе га на олтару.

26. И нека узме свештеник у шаку од дара њезина спомен, и запали на олтару, па онда нека да жени воду да попије.

27. А кад јој да воду да пије, ако се буде оскврнила и учинила невјеру мужу својему, онда ће ући вода проклета у њу и постаће горка, и трбух ће јој отећи и спасти бедро, и она ће жена постати уклон у народу својем.

28. Ако ли се не буде оскврнила жена, него буде чиста, неће јој бити ништа и имаће дјецу.

29. Ово је закон за сумњу љубавну, кад жена застрани од мужа својега и оскврни се;

30. Или кад коме дође сумња љубавна, те посумња из љубави на жену своју и постави је пред Господом и сврши јој свештеник све по овом закону.

31. И муж да је прост од гријеха, али жена да носи своје безакоње.

6. Закон о назирејима. Свештенички благослов.

1. Још рече Господ Мојсију говорећи:
2. Реци синовима Израилевијем, и кажи им: Кад човјек или жена учини завјет назирејски, да буде назиреј Господу,
3. Нека се *уздржава од вина и силовита пића, и нека не пије оцта винскога ни оцта од силовита пића нити каквога пића од грожђа, и нека не једе грожђа ни новога ни сухога. [*Лк 1, 15.]
4. Докле год траје његово назирејство, нека не једе ништа од винове лозе, ни зрна ни љуске.
5. Докле траје његово назирејство, нека му *бритва не пријеђе преко главе; докле се не наврше дани за које се учинио назиреј Господу, нека буде свет и нека оставља косу на глави својој. [*Суд 13, 5; 16, 17; 1 Сам 1, 11.]
6. Докле трају дани за које се учинио назиреј Господу, *нека не приступа к мртвацу. [*3 Мој 21, 11; 4 Мој 19, 11.]
7. Ни за оцем својим ни за матером својом ни за братом својим ни за сестром својом, нека се за њима не скврњи кад умру; јер је назирејство Бога његова на глави његовој.
8. Докле год траје назирејство његово, свет је Господу.
9. Ако ли би ко умро до њега на пречац, те би оскврњио назирејство главе његове, нека обрије главу своју у дан чишћења својега, седми дан нека је обрије.
10. А *осми дан нека донесе двије грлице или два голубића свештенику на врата шатора од састанка. [*3 Мој 5, 7.]
11. И свештеник нека зготови од једнога жртву за гријех, а од другога жртву паљеницу, и нека га очисти од онога што је згријешило код мртваца; тако ће посветити главу његову у тај дан.
12. И нека одијели Господу дане назирејства својега, и донесе јагње од године за кривицу; а пређашњи дани пропадају, јер му се оскврнило назирејство.
13. А ово је закон за назиреје: кад се наврше дани назирејству његову, нека дође на врата шатора од састанка.
14. И нека донесе за жртву Господу јагње мушко од године здраво за жртву паљеницу, и јагње женско од године здраво за гријех, и овна здрава за жртву захвалну,
15. И котарицу хљебова пријеснијех, колача од бијелога брашна замијешенијех с уљем, и погача пријеснијех намазанијех уљем, с даром њиховијем и с наљевом њиховијем.
16. А то ће свештеник принијети пред Господом и учинити жртву за гријех његов и жртву његову паљеницу.
17. А овна ће принијети на жртву захвалну Господу с котарицом пријеснијех хљебова; принијеће свештеник и дар његов и наљев његов.
18. Тада назиреј нека обрије главу својега назирејства на вратима шатора од састанка; и узев косу назирејства својега, нека је метне у огањ који је под жртвом захвалном.
19. И свештеник нека узме плеће кухано од овна и један колач пријесан из котарице и једну погачу пријесну, и нека метне на руке назиреју, пошто обрије назирејство своје.
20. И свештеник нека обрће те ствари на жртву обртану пред Господом; то је светиња која припада свештенику осим груди обртаних и плећа подигнутога; а последије тога назиреј може пити вина.
21. То је закон за назиреја који се заветује, и то је принос његов Господу за назирејство његово, осим онога што би више могао учинити; какав му буде завјет којим се завјетује, тако нека учини осим закона својега назирејства.
22. Још рече Господ Мојсију говорећи:
23. Реци Арону и синовима његовијем и кажи: Овако *благосиљајте синове Израилеје говорећи им: [*3 Мој 9, 22.]
24. Да те благослови Господ и да те *чува! [*Пс 121, 7.]
25. *Да те обасја Господ лицем својим и буде ти милостив! [*Пс 80, 3.]
26. Да Господ обрати лице своје к теби и даде ти мир!
27. И нека призивају име моје на синове Израилеје, и ја ћу их благословити.

7. Жртве племенских кнезова за освећење шатора од састанка.

1. И онај дан кад Мојсије сврши и подиже шатор, и кад га помаза и освети са свијем посуђем његовијем и олтар са свијем посуђем његовијем, кад помаза и освети,
2. Донесоше кнезови Израилеје, старјешине у домовима отаца својих, кнезови над племенима и поглавари од онијех који бише избројени,
3. Донесоше прилог свој пред Господа, шестора кола покривена и дванаест волова, једна кола два

кнеза и по једнога вола сваки, и донесоше пред шатор.

4. А Господ рече Мојсију говорећи:

5. Узми то од њих да буде за службу у шатору од састанка, и подај Левитима, свакому према служби његовој.

6. И узе Мојсије кола и волове, и даде их Левитима.

7. Двоја кола и четири вола даде синовима Гирсоновијем према служби њиховој.

8. А остала четвора кола и осам волова даде синовима Мераријевим према служби њиховој *под управом Итамара, сина Арона, свештеника. [*4 Мој 4, 28, 33.]

9. А синовима Катовијем не даде ништа, јер им *посао бијаше служити Светињи, и ношаху на раменима. [*4 Мој 4, 15.]

10. И донесоше кнезови да се *посвети олтар кад би помазан, донесоше кнезови прилоге своје пред олтар. [*2 дн 7, 9.]

11. А Господ рече Мојсију: Један кнез у један дан, а други кнез у други дан нека доносе своје прилоге да се посвети олтар.

12. И први дан донесе прилог свој Насон, син Аминадавов, од племена Јудина;

13. А прилог његов бјеше једна здјела сребрна од сто и тридесет сикала, једна чаша сребрна од седамдесет сикала, по сиклу светом; а обоје пуно брашна бијелога помијешана с уљем за дар;

14. Једна кадионица златна од десет сикала, пуна када;

15. Једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу;

16. Један јарац за гријех;

17. А за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Насона, сина Аминадавова.

18. Други дан донесе Натанаило, син Согаров, кнез племена Исахарова,

19. Донесе прилог свој: једну здјелу сребрну од сто и тридесет сикала, једну чашу сребрну од седамдесет сикала по сиклу светом, обоје пуно бијелога брашна помијешана с уљем за дар;

20. Једну кадионицу златну од десет сикала пуна када;

21. Једно теле, једнога овна, једно јагње од године за жртву паљеницу;

22. Једнога јарца за гријех;

23. А за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Натанаила, сина Согарова.

24. Трећи дан донесе кнез синова Завулоновијех, Елијав, син Хелонов;

25. Његов прилог бјеше: једна здјела сребрна од сто и тридесет сикала, једна чаша сребрна од седамдесет сикала, по сиклу светом, а обоје пуно бијелога брашна помијешана с уљем за дар;

26. Једна кадионица златна од десет сикала пуна када;

27. Једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу;

28. Један јарац за гријех;

29. А за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Елијава, сина Хелонова.

30. Четврти дан донесе кнез синова Рувимовијех Елисур, син Седијуров;

31. Прилог његов бјеше: једна здјела сребрна од сто и тридесет сикала, једна чаша сребрна од седамдесет сикала, по сиклу светом, обоје пуно бијелога брашна помијешана с уљем за дар;

32. Једна кадионица златна од десет сикала пуна када;

33. Једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу;

34. Један јарац за гријех;

35. А за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Елисура, сина Седијурова.

36. Пети дан донесе кнез синова Симеоновијех Саламило, син Сурисадајев;

37. Прилог његов бјеше: једна здјела сребрна од сто и тридесет сикала, једна чаша сребрна од седамдесет сикала, по сиклу светом, обоје пуно бијелога брашна помијешана с уљем за дар;

38. Једна кадионица златна од десет сикала пуна када;

39. Једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу;

40. Један јарац за гријех;

41. А за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Саламила, сина Сурисадајева.

42. Шести дан донесе кнез синова Гадовијех Елисаф, син Рагуилов;

43. Прилог његов бјеше: једна здјела сребрна од сто и тридесет сикала, једна чаша сребрна од седамдесет сикала, по сиклу светом, обоје пуно бијелога брашна помијешана с уљем за дар;

44. Једна кадионица златна од десет сикала пуна када;

45. Једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу;
46. Један јарац за гријех;
47. А за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Елисафа, сина Рагуилова.
48. Седми дан донесе кнез синова Јефремовијех Елисама, син Емијудов;
49. Прилог његов бјеше: једна здјела сребрна од сто и тридесет сикала, једна чаша сребрна од седамдесет сикала, по сиклу светом, обоје пуно бијелога брашна помијешана с уљем за дар;
50. Једна кадионица златна од десет сикала пуна када;
51. Једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу;
52. Један јарац за гријех;
53. А за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Елисаме, сина Емијудова.
54. Осми дан донесе кнез синова Манасијиних Гамалило, син Фадасуров;
55. Прилог његов бјеше: једна здјела сребрна од сто и тридесет сикала, једна чаша сребрна од седамдесет сикала, по сиклу светом, обоје пуно бијелога брашна помијешана с уљем за дар;
56. Једна кадионица златна од десет сикала пуна када;
57. Једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу;
58. Један јарац за гријех;
59. А за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Гамалила, сина Фадасурова.
60. Девети дан донесе кнез синова Венијаминових Авидан, син Гадеонијев;
61. Прилог његов бјеше: једна здјела сребрна од сто и тридесет сикала, једна чаша сребрна од седамдесет сикала, по сиклу светом, обоје пуно бијелога брашна помијешана с уљем за дар;
62. Једна кадионица златна од десет сикала пуна када;
63. Једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу;
64. Један јарац за гријех;
65. А за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Авидана, сина Гадеонијева.
66. Десети дан донесе кнез синова Дановијех Ахијезер, син Амисадајев;
67. Прилог његов бјеше: једна здјела сребрна од сто и тридесет сикала, једна чаша сребрна од седамдесет сикала, по сиклу светом, обоје пуно бијелога брашна помијешана с уљем за дар;
68. Једна кадионица златна од десет сикала пуна када;
69. Једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу;
70. Један јарац за гријех;
71. А за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Ахијезера, сина Амисадајева.
72. Једанаести дан донесе кнез синова Асировијех Фагаило, син Ехранов;
73. Прилог његов бјеше: једна здјела сребрна од сто и тридесет сикала, једна чаша сребрна од седамдесет сикала, по сиклу светом, обоје пуно бијелога брашна помијешана с уљем за дар;
74. Једна кадионица златна од десет сикала пуна када;
75. Једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу;
76. Један јарац за гријех;
77. А за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Фагаила, сина Ехранова.
78. Дванаести дан донесе кнез синова Нефталимовијех Ахиреј, син Енанов;
79. Прилог његов бјеше: једна здјела сребрна од сто и тридесет сикала, једна чаша сребрна од седамдесет сикала, по сиклу светом, обоје пуно бијелога брашна помијешана с уљем за дар;
80. Једна кадионица златна од десет сикала пуна када;
81. Једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу;
82. Један јарац за гријех;
83. А за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Ахирејј сина Енанова.
84. То је прилог од кнезова Израљевијех да се посвети олтар пошто би помазан: дванаест здјела сребрнијех, дванаест чаша сребрнијех, дванаест кадионица златнијех;
85. Свака здјела сребрна од сто и тридесет сикала, и свака чаша од седамдесет сикала; свега сребра у тијем судовима двије тисуће и четири стотине сикала, по сиклу светом;
86. Дванаест кадионица златнијех пунијех када, свака кадионица од десет сикала, по сиклу светом; свега злата у кадионицама сто и двадесет сикала;

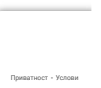
87. Свега стоке за жртву паљеницу дванаест телаца, дванаест овнова, дванаест јагањаца од године с даром својим, и јараца дванаест за гријех;
88. А свега стоке за жртву захвалну двадесет и четири вола, шездесет овнова, шездесет јараца, шездесет јагањаца од године. То би прилог да се посвети олтар, пошто би помазан.
89. И кад Мојсије улажаше у шатор од састанка да говори пред Богом, тада чујаше *глас гдје му говори са заклопца што бјеше на ковчегу од свједочанства између два херувима; и говораше му. [*2 Мој 25, 22.]

8. *О златном свијетњаку. Посвећење и старосно доба Левита.*

1. И рече Господ Мојсију говорећи:
2. Кажи Арону и реци му: Кад *запалиш жишке, седам жижака нека свијетли спријед на свијетњаку. [*2 Мој 25, 37.]
3. И учини Арон тако, и запали жишке да свијетле спријед на свијетњаку, као што Господ заповједи Мојсију.
4. А свијетњак бјеше скован од злата, и ступац му и цвијеће сковано; по прилици коју показа Господ Мојсију тако бјеше начинио свијетњак.
5. Још рече Господ Мојсију говорећи:
6. Узми Левите између синова Израљевијех, и очисти их.
7. А учини им ово да их очистиш: Покропи их *водом очишћења, а они нека † обрију све тијело своје и оперу хаљине своје, и очистиће се. [*4 Мој 19, 9, 17; † 3 Мој 14, 8.]
8. Потом нека узму теле с даром уз њега, бијелим брашном помијешаним с уљем; и друго теле узми за гријех.
9. Па доведи Левите пред шатор од састанка, и сазови сав збор синова Израљевијех.
10. И доведи Левите пред Господа, и нека метну синови Израљеви руке своје на Левите.
11. И Арон нека принесе Левите Господу за принос од синова Израљевијех да врше службу Господу.
12. А Левити нека метну руке своје на главе теоцима, па принеси једно теле за гријех, а друго на жртву паљеницу Господу да се очисте Левити.
13. И постави Левите пред Ароном и синовима његовијем, и принеси их за принос Господу.
14. И одвој Левите између синова Израљевијех да буду *моји Левити. [*4 Мој 3, 45.]
15. А послите нека дођу Левити да служе у шатору од састанка, кад их очистиш и принесеш за принос.
16. Јер су мени дани између синова Израљевијех; *за све што отвора материцу, за све првенце између синова Израљевијех узех њих. [*4 Мој 3, 12.]
17. *Јер је мој сваки првенац међу синовима Израљевијем и од људи и од стоке; онај дан кад побих све првенце у земљи Мисирској, посветио сам их себи. [*2 Мој 13, 2.]
18. А Левите узех за све првенце синова Израљевијех.
19. И дадох *Левите на дар Арону и синовима његовијем између синова Израљевијех, да служе умјесто синова Израљевијех у шатору од састанка, и да буду откуп за синове Израљеве, да не би долазио помор на синове Израљеве, кад би приступали к светињи синови Израљеви. [*4 Мој 3, 9.]
20. И учини Мојсије и Арон и сав збор синова Израљевијех Левитима све што заповједи Господ Мојсију за Левите, тако им учинише синови Израљеви.
21. И очистише се Левити, и опраше хаљине своје, и *принесе их Арон за принос пред Господом, и очисти их Арон да би били чисти. [*4 Мој 8, 11.]
22. И онда тек приступише Левити да врше службу своју у шатору од састанка пред Ароном и пред синовима његовијем; као што заповједи Господ Мојсију за Левите, тако им учинише.
23. И опет рече Господ Мојсију говорећи:
24. И ово је за Левите: *од двадесет и пет година и више нека ступају у службу да служе у шатору од састанка. [*4 Мој 4, 3.]
25. А кад коме буде педесет година, нека излази из те службе и више нека не служи.
26. Али нека служи браћи својој у шатору од састанка радећи што треба радити, а сам нека не врши службе. Тако учини Левитима за послове њихове.

9. *Прописи о слављењу Пасхе. Пасха за нечисте и путнике. Ступ од облака и ступ од огња.*

1. Још рече Господ Мојсију у пустињи Синајској друге године по изласку њихову из земље Мисирске првога мјесеца, говорећи:
2. Нека славе синови Израљеви *пасху у одређено вријеме. [*2 Мој 12, 1 и даље; 3 Мој 23, 5; 4 Мој 28, 16; 5

Мој 16, 1.]

3. Четрнаестога дана овога мјесеца увече славите је у одређено вријеме, по свијем законима и по свијем уредбама њезинијем славите је.
4. И рече Мојсије синовима Израљевијем да славе пасху.
5. И *сластише пасху првога мјесеца четрнаестога дана увече у пустињи Синајској; како бјеше Господ заповједио Мојсију, све онако учинише синови Израљеви. [*ИНав 5, 10.]
6. А бијаху неки који се оскврнише *о мртваца, те не могаху славити пасхе онај дан; и дођоше исти дан пред Мојсија и пред Арона; [*4 Мој 19, 11.]
7. И рекоше му људи они: Ми смо нечисти од мртваца; зашто да нам није слободно принијети жртву Господу у вријеме заједно са синовима Израљевијем?
8. А Мојсије им рече: Станите да чујем шта ће заповједити Господ за вас.
9. А Господ рече Мојсију говорећи:
10. Кажи синовима Израљевијем и реци: Ко би био нечист од мртваца или би био на даљном путу између вас или између вашег натражја, нека слави пасху Господу,
11. Другога мјесеца четрнаестога дана увече нека је славе с пријеснијем хљебом и с горким зељем нека је једу.
12. Нека не остављају од ње ништа до јутра, и кости да јој не преломе, по свему закону за пасху нека је славе.
13. А ко је чист и није на путу, па би пропустио славити пасху, да се истријеби душа она из народа својега, јер не принесе Господу жртве на вријеме, гријех свој нека носи онај човјек.
14. И ако би међу вама живио странац и славио би пасху Господу, по закону и уредби за пасху нека је слави; а закон да вам је једнак и странцу и оному ко се родио у земљи.
15. А *у који дан би подигнут шатор, покри облак шатор над наслоном од свједочанства; а увече бјеше над шатором као огањ до јутра. [*2 Мој 40, 34.]
16. Тако бијаше једнако: облак га заклањаше, али ноћу бијаше као огањ.
17. И кад би се облак подигао изнад шатора, тада полагаху синови Израљеви, а гдје би стао облак, ондје се устављаху синови Израљеви.
18. По заповијести Господњој полагаху синови Израљеви, и по заповијести Господњој устављаху се; докле год стајаше облак над шатором, они стајашу у околу,
19. И кад облак дуго стајаше над шатором, тада свршиваху синови Израљеви што треба свршивати Господу и не полагаху.
20. И кад облак бијаше над шатором мало дана, по заповијести Господњој стајашу у околу и по заповијести Господњој полагаху.
21. Кад би пак облак стајао од вечера до јутра, а ујутру би се подигао облак, тада полагаху; било дању или ноћу, кад би се облак подигао, они полагаху.
22. Ако ли би два дана или мјесец дана или годину облак стајао над шатором, стајашу у околу синови Израљеви и не полагаху, а како би се подигао, они полагаху.
23. По заповијести Господњој стајашу у око, и по заповијести Господњој полагаху; и свршиваху што треба свршивати Господу, као што бјеше заповједио Господ преко Мојсија.

10. *Употреба труба. Распоред племена за полазак из Синајске пустиње.*

1. Још рече Господ Мојсију говорећи:
2. Начини себи двије трубе од сребра, коване да буду; њима ћеш сазивати збор и заповједати да полази војска.
3. Кад обје затрубе, тада нека се скупља к теби сав збор на врата шатора од састанка.
4. А кад једна затруби, тада нека се скупљају к теби кнезови, главари од тисућа Израљевијех.
5. А кад затрубите потресајући, тада нека се креће око који лежи према истоку.
6. А кад затрубите други пут потресајући, онда нека се креће око који је према југу; потресајући нека се труби кад треба да пођу.
7. А кад сазивате збор, трубите, али не потресајући.
8. А нека трубе у трубе синови Аронови свештеници; то да вам је уредба вјечна од кољена до кољена.
9. И кад пођете на војску у земљи својој на непријатеља који удари на вас, трубите у трубе потресајући; и Господ Бог ваш опоменуће вас се, и сачуваћете се од непријатеља својих.
10. Тако и *у дан весеља својега и на празнике своје и почетке мјесеца својих трубите у трубе приносећи жртве своје паљенице и жртве своје захвалне, и биће вам спомен пред Богом вашим. Ја сам Господ Бог ваш. [*3 Мој 23, 24.]

11. И у двадесети дан другога мјесеца друге године подиже се облак изнад шатора од свједочанства.
12. И пођоше синови Израїљеви својим редом из пустиње Синајске, и устави се облак у пустињи Фаранској.
13. Тако пођоше први пут, као што Господ заповједи преко Мојсија.
14. И пође напријед застава војске синова Јудинијех у четама својим; и над војском њиховом бјеше Насон, син Аминадавов;
15. А над војском племена синова Исахаровијех Натанаило, син Согаров;
16. А над војском племена синова Завулоновијех Елијав, син Хелонов.
17. И сложише шатор, па пођоше синови Гирсонови и синови Мераријеви носећи шатор.
18. Потом пође застава војске синова Рувимовијех у четама својим, а над њиховом војском бјеше Елисур, син Седијуров,
19. А над војском племена синова Симеоновијех Саламило, син Сурисадајев,
20. А над војском племена синова Гадовијех Елисаф, син Рагуилов.
21. И пођоше синови Катови носећи светињу, да би они подигли шатор докле ови дођу.
22. Потом пође застава војске синова Јефремовијех у четама својим, а над војском њиховом бјеше Елисама, син Емијудов,
23. А над војском племена синова Манасијиних Гамалило, син Фадасуров,
24. А над војском племена синова Венијаминових Авидан, син Гадеонијев.
25. Најпослије пође застава војске синова Дановијех у четама својим, задња војска, и над војском њиховом бјеше Ахијезер, син Амисадајев,
26. А над војском племена синова Асировијех Фагаило, син Ехранов,
27. А над војском племена синова Нефталимовијех Ахиреј, син Енанов.
28. Тијем редом пођоше синови Израїљеви у четама својим, и тако иђаху.
29. А Мојсије рече Јоваву, сину *Рагуилову Мадидјанину, тасту својему: Идемо на мјесто за које рече Господ: Вама ћу га дати. Хајде с нама, и добро ћемо ти учинити, јер је Господ обећао Израїљу много добра. [*2 Мој 2, 18.]
30. А он му рече: Нећу ићи, него идем у своју земљу и у род свој.
31. А Мојсије рече: Немој нас оставити, јер знаш мјеста у пустињи гдје бисмо могли стајати, па нам буди вођ.
32. И ако пођеш с нама, кад дође добро које ће нам учинити Господ, учинићемо ти добро.
33. И тако пођоше од горе Господње, и иђаху три дана, и ковчег завјета Господњег иђаше пред њима три дана тражећи мјесто гдје би починули.
34. И *облак Господњи бјеше над њима сваки дан кад полажаху с мјеста, гдје бијаху у околу. [*2 Мој 13, 21.]
35. И кад полажаше ковчег, говораше Мојсије: *Устани, Господе, и нека се разаспу непријатељи твоји, и нека бјеже испред тебе који мрзе на те. [*Пс 68, 2; 132, 8.]
36. А кад се устављаше, говораше: Уврати се, Господе, к мноштву тисућа Израїљевијех.

11. Лакомост народа. Седамдесет старјешина проричу. Препелице и Киврот-Атава.

1. Послије стаде се тужити народ да му је тешко; а то не би по вољи Господу; и кад Господ чу, разгњеви се; *и распали се на њих огањ Господњи, и сажеже крајње у околу. [*3 Мој 10, 2.]
2. Тада заваци народ к Мојсију, а Мојсије се помоли Господу, и утаси се огањ.
3. И прозва се оно мјесто Тавера, јер се распали на њих огањ Господњи.
4. А свјетина што бијаше међу њима, бјеше врло лакома, те и синови Израїљеви стадоше плакати говорећи: Ко ће нас нахранити меса?
5. *Опоменусмо се риба што јеђасмо у Мисиру забадава, и краставаца и диња и лука црнога и бијелога. [*2 Мој 16, 3.]
6. А сада посахну душа наша, нема ништа осим мана пред очима нашим.
7. А *мана бјеше као сјеме коријандрово, а боја му бјеше као боја у бдела. [*2 Мој 16, 14, 31.]
8. И излажаше народ, те купљаху, и мељаху на жрвњима или туцаху у ступама, и куцаху у котлу, или мијешаху погаче; а кус јој бијаше као кус од новог уља.
9. И кад падаше роса по околу ноћу, падаше с њом и мана.
10. И чу Мојсије гдје народ плаче у породицама својим, сваки на вратима од шатора својега; и Господ се разгњеви врло, и Мојсију би тешко.
11. Па рече Мојсије Господу: Зашто учини тако зло служи својему? И зашто не нађох милости пред тобом, него метну на ме терет свега народа овога?
12. Еда ли ја зачех сав овај народ? Еда ли га ја родих кад ми кажеш: Изнеси га у наручју својем, као

што носи дојиља дијете, у ону земљу за коју си се заклео оцима њиховијем.

13. Откуда мени меса да дам свему овом народу? Јер плачу преда мношвом говорећи: Дај нам меса да једемо.

14. Не могу ја сам носити свега народа овога, јер је тешко за мене.

15. Ако ћеш тако чинити са мношвом, убиј ме боље, ако сам нашао милост пред тобом, да не гледам зла својега.

16. А Господ рече Мојсију: Сабери ми *седамдесет људи између старјешина Израљевијех, које знаш да су старјешине народу и управитељи његови, и доведи их к шатору од састанка, нека ондје стану с тобом. [*2 Мој 24, 1, 9.]

17. Тада ћу сићи и говорити ондје с тобом, и узећу од духа који је на теби и метнућу на њих, да носе с тобом терет народни и да не носиш ти сам.

18. А народу реци: *Приправите се за сјутра да једете меса, јер плакасте да Господ чу, и рекосте: Ко ће нас нахранити меса? Јер нам добро бијаше у Мисиру. Даће вам, дакле, Господ меса и јешћете.

[*2 Мој 19, 10.]

19. Нећете јести један дан, ни два дана, ни пет дана, ни десет дана, ни двадесет дана;

20. Него цио мјесец дана, докле вам на нос не удари и не огади вам се, зато што одбацисте Господа који је међу вама и плакасте пред њим говорећи: Зашто изидосмо из Мисира?

21. А Мојсије рече: Шест стотина тисућа пјешака има народа у којем сам, па ти кажеш: Даћу им меса да једу цио мјесец дана.

22. *Еда ли ће им се поклати овце и говеда да им достане? Или ће им се покупити све рибе морске да им буде доста? [*Јн 6, 7, 9.]

23. А Господ рече Мојсију: *Зар рука Господња неће бити довољна? Видјећеш хоће ли бити што ти рекох или неће. [*Ис 50, 2; 59, 1.]

24. И Мојсије изиде и рече народу ријечи Господње; и сабра седамдесет људи између старјешина народнијех, и постави их око шатора.

25. И Господ сиђе у облаку, и говори к њему, и узевши од духа који бјеше на њему, метну на онијех седамдесет људи старјешина; и кад дух дође на њих, пророковаху, али више никад.

26. А два човјека осташе у околу, једном бјеше име Елдад, а другом Модад, на које дође дух, јер и они бијаху записани, али не дођоше к шатору, и стадоше пророковати у околу.

27. И дотрча момак, те јави Мојсију говорећи: Елдад и Модад пророкују у околу.

28. А Исус, син Навин, слуга Мојсијев, један од момака његовијех, рече говорећи: Мојсије господару мој, *забрани им. [*Мк 9, 38.]

29. А Мојсије му одговори: Зар завидиш мене ради? Камо да сав народ Господњи постану пророци и да Господ пусти дух свој на њих!

30. Потом се врати Мојсије у око са старјешинама Израљевијем.

31. Тада се подиже *вјетар од Господа, и потјера од мора препелице, и разасу их по околу, на дан хода одовуда и на дан хода одонуда око окола, на два лакта од земље. [*2 Мој 16, 13.]

32. И уставши народ цео онај дан и сву ноћ и цео други дан купљаше препелице: и ко накупи најмање, накупи десет гомора; и повјешаше их себи редом око окола.

33. Али месо још им бијаше у зубима, јоште га не поједоше, а Господ се разгњеви на народ, и удари Господ народ помором врло великим.

34. И прозва се оно мјесто Киврот-Атава, јер ондје укопаше народ који се бјеше полакомио.

35. И пође народ од Киврот-Атаве у Асирот, и стадоше у Асироту.

12. Марија оубавила.

1. И стадоше викати Марија и Арон на Мојсија због жене Мадиджанке, којом се ожени, јер се ожени *Мадиджанком. [*2 Мој 2, 21.]

2. И рекоше: Зар је само преко Мојсија говорио Господ? Није ли говорио и преко нас? И то чу Господ.

3. А Мојсије бјеше човјек врло кротак мимо све људе на земљи.

4. И одмах рече Господ Мојсију и Арону и Марији: Дођите вас троје у шатор од састанка. И отидоше њих троје.

5. Тада сиђе Господ у ступу од облака, стаде на вратима од шатора. И викну Арона и Марију, и дођоше обоје.

6. И рече им: Чујте сада ријечи моје: Пророк кад је међу вама, ја ћу му се Господ јављати у утвари и говорићу с њим у сну.

7. Али није такав мој слуга Мојсије, *који је вјеран у свем дому мојем. [*Јев 3, 2.]

8. Њему говорим *из уста к устима, и он ме гледа доиста, а не у тами, нити у каквој прилици Господњој. Како се, дакле, не побојасте викати на слугу мојега, на Мојсија? [*2 Мој 33, 11.]
9. И гњев се Господњи распали на њих, и он отиде.
10. И облак се подиже са шатора; и *гле, Марија бјеше губава, бијела као снијег. И Арон погледа Марију, а она губава. [*5 Мој 24, 9.]
11. Тада рече Арон Мојсију: Господару, молим те, не мећи на нас гријеха овога, јер лудо учинисмо и згријешисмо.
12. Немој да ова буде као мртво дијете, којему је месо пола труло кад излази из утробе матере своје.
13. И вапи Мојсије ка Господу говорећи: Боже, молим ти се, исцијели је.
14. А Господ одговори Мојсију: Да јој је отац њезин пљунуо у лице, не би ли се стидјела седам дана? Нека буде *одлучена седам дана изван окола, а послвије нека буде опет примљена. [*3 Мој 13, 46.]
15. Тако би Марија одлучена изван окола седам дана; и народ не пође оданде докле Марија не би опет примљена.

13. Слање ухода у Ханан; они се враћају и плаше народ.

1. А потом пође народ од Асирота, и стадоше у пустињи Фаранској.
2. И Господ рече Мојсију говорећи:
3. Пошљи људе да уходе земљу Хананску, коју ћу дати синовима Израљевијем; по једнога човјека од свакога племена отаца њиховијех пошљите, све главаре између њих.
4. И посла их Мојсије из пустиње Фаранске по заповијести Господњој; и сви људи бјеху главари синова Израљевијех.
5. А ово су им имена: од племена Рувимова Самуило, син Захуров;
6. Од племена Симеонова Сафат, син Сурин;
7. Од племена Јудина *Халев, син Јефонијин; [*ИНав 14, 7.]
8. Од племена Исахарова Игал, син Јосифов;
9. Од племена Јефремова Авсије, син Навин;
10. Од племена Венијамина Фалтије, син Рафујев;
11. Од племена Завулонова Гудило, син Судин;
12. Од племена Јосифова, од племена Манасијина Гадије, син Сусин;
13. Од племена Данова Амило, син Гамалин;
14. Од племена Асирова Сатур, син Михаилов;
15. Од племена Нефталимова Навија, син Савин;
16. Од племена Гадова Гудило, син Махилов.
17. То су имена људима које посла Мојсије да уходе земљу. И назва Мојсије Авсија, сина Навина, Исус.
18. И шаљући их Мојсије да уходе земљу Хананску, рече им: Идите овуда на јут, па изидите на гору;
19. И видите земљу каква је и какав народ живи у њој, је ли јак или слаб, је ли мали или велик;
20. И каква је земља у којој живи, је ли добра или рђава; и каква су мјеста у којима живи, еда ли под шаторима или у тврдим градовима;
21. И каква је сама земља, је ли родна или неродна, има ли у њој дрвета или нема; будите слободни, и узмите рода оне земље. А тада бјеше вријеме првом грожђу.
22. И отишавши уходише земљу од пустиње Синске до Реова како се иде у Емат.
23. И идоше на јут, и дођоше до Хеврона, где бијаху Ахиман и Сесије и Телиман, синови Енакови. А Хеврон бјеше сазидан на седам година прије Соана Мисирскога.
24. Потом дођоше до потока Есхола, и ондје одсјекоше лозу с гроздом једнијем, и понесоше га двојица на моци; тако и шипака и смокава.
25. И прозва се оно мјесто поток Есхол од грозда, који ондје одсјекоше синови Израљеви.
26. И послвије четрдесет дана вратише се из земље коју уходише.
27. И вративши се дођоше к Мојсију и Арону и ка свему збору синова Израљевијех у пустињу Фаранску, у Кадис; и приповједише њима и свему збору ствар, и показаше им род оне земље.
28. И приповиједајући им, рекоше: Идосмо у земљу у коју си нас послао; доиста *тече у њој млијеко и мед, и ево рода њезина. [*2 Мој 3, 8.]
29. Али је јак народ који живи у оној земљи, и градови су им тврди и врло велики; а видјесмо ондје и синове Енакове.
30. Амалик живи на јужној страни; а Хетеји и Јевусеји и Амореји живе у планини, а Хананеји живе на мору и на Јордану.
31. А *Халев утишаваше народ пред Мојсијем; и говораше: Хајде да идемо да је узмемо, јер је

можемо покорити. [*4 Мој 14, 6.]

32. Али други људи који идоше с њим говораху: Не можемо ићи на онај народ, јер је јачи од нас.

33. И просуше зао глас о земљи коју уходише међу синовима Израљевијем говорећи: Земља коју прођосмо и уходисмо земља је која прождире своје становнике, и сав народ који видјесмо у њој јесу људи врло велики.

34. Видјесмо ондје и дивове, *синове Енакове, рода дивовскога, и чињаше нам се да смо према њима као скакавци, такви се и њима чињасмо. [*5 Мој 9, 2.]

14. Народ гунђа и бива кажњен.

1. Тада се подиже сав збор и стаде викали, и народ плакаше ону ноћ.

2. И *викаху на Мојсија и на Арона сви синови Израљеви; и сав збор рече им: Камо да смо помрли у земљи Мисирској или да помремо у овој пустињи! [*2 Мој 16, 2.]

3. Зашто нас води Господ у ту земљу да изгинемо од мача, жене наше и дјеца наша да постану робље? Није ли боље да се вратимо у Мисир?

4. И рекоше међу собом: Да поставимо старјешину, па да се вратимо у Мисир.

5. Тада *Мојсије и Арон падоше ничице пред свијем збором синова Израљевијех. [*4 Мој 16, 4.]

6. А Исус, син Навин, и Халев, син Јефонијин, између онијех што уходише земљу, раздријеше хаљине своје,

7. И рекоше свему збору синова Израљевијех говорећи: Земља коју прођосмо и уходисмо, врло је добра земља.

8. Ако смо мили Господу, он ће нас одвести у ту земљу, и даће нам је; а то је земља *у којој тече млијеко и мед. [*4 Мој 13, 28.]

9. Само се не одмећите Господа, и не бојте се народа оне земље; јер их можемо појести; одступио је од њих заклон њихов, а с нама је Господ, не бојте их се.

10. Тада *рече сав збор да их побију камењем; али † се показа слава Господња свијем синовима Израљевијем у шатору од састанка. [*2 Мој 17, 4; † 2 Мој 16, 10.]

11. И рече Господ Мојсију: Докле ће ме вријеђати тај народ? Кад ли ће ми вјеровати послуже толиких знака што сам учинио међу њима?

12. Ударићу га помором, и расућу га; а *од тебе ћу учинити народ велик и јачи од овога. [*2 Мој 32, 10.]

13. А Мојсије рече Господу: Али ће чути Мисирци између којих си извео овај народ силом својом,

14. И рећи ће с људима ове земље, који су чули да си ти, Господе, био усред народа и да си се очима виђао, Господе, и облак твој да је стајао над њима, и у ступу од облака да си ишао пред њима дању и у ступу огњеном ноћу;

15. Па кад побијеш овај народ све до једнога, говориће народи који су чули приповијест о теби, говорећи:

16. *Није могао Господ довести народа овога у земљу коју им је са заклетвом обећао, зато их поби у пустињи. [*5 Мој 9, 28.]

17. Нека се, дакле, прослави сила Господња, као што си рекао говорећи:

18. *Господ дуго чека и обилан је милошћу, прашта безакоње и гријех, али не правда кривога, него походи безакоње отачко на синовима до трећег и четвртога кољена. [*2 Мој 34, 6.]

19. Опрости безакоње овому народу ради велике милости своје, као што си праштао народу овому од Мисира доведе.

20. А Господ рече: Праштам по ријечи твојој.

21. Али тако ја жив био, и тако сва земља била пуна славе Господње,

22. *Ти људи који видјеше славу моју и знаке моје што сам учинио у Мисиру и у овој пустињи, и кушаше ме већ десет пута, и не послушаше ријечи моје, [*Пс 95, 11; Јев 3, 17, 18.]

23. Неће видјети земље коју са заклетвом обећах оцима њиховијем, неће видјети ни један од онијех који ме увриједише.

24. А слугу *својега Халева, у којем бјеше други дух и који се сасвијем мене држао, њега ћу одвести у земљу у коју је ишао, и сјеме ће је његово наслиједити. [*ИИНав 14, 6, 8, 9.]

25. Али Амалик и Хананеј сједи у долини, зато се сјутра вратите натраг, и идите у пустињу к Црвеном мору.

26. Још рече Господ Мојсију и Арону говорећи:

27. Докле ће тај зли збор викали на ме? Чуо сам вику синова Израљевијех којом вичу на ме.

28. Кажи им: Тако ја жив био, каже Господ, учинићу вам онако како сте говорили и ја чух.

29. У овој ће пустињи попадати мртва тјелеса ваша, и сви између вас који су избројени у свем броју

вашем од двадесет година и више, који викасте на ме,

30. Нећете ући у земљу за коју, подигав руку своју, заклек се да ћу вас населити у њој, осим Халева, сина Јефонијина и Исуса, сина Навина.

31. А дјецу вашу, за коју рекосте да ће постати робље, њих ћу одвести, и они ће познати земљу за коју ви не марите.

32. А ваша тјелеса мртва ће попадати у овој пустињи.

33. А дјеца ваша биће пастири по пустињи четрдесет година, и носиће кар за прељубе ваше, докле не испропадају тјелеса ваша у пустињи.

34. По броју дана, за које уходисте земљу, четрдесет дана, на сваки дан по годину, носићете гријехе своје, четрдесет година, и познаћете да сам прекинуо с вама.

35. Ја Господ рекох, и тако ћу учинити свему том збору злomu који се сабрао на ме: У пустињи ће пропасти и ту помријети.

36. А људи које бјеше послао Мојсије да уходе земљу, и који вративши се побунише сав збор да виче на њ, просувши зао глас о земљи,

37. Ти људи, који просуше зао глас о земљи, *помријеше од помора пред Господом; [*1 Кор 10, 10; Јуд 5.]

38. А Исус, син Навин, и Халев, син Јефонијин, осташе живи између људи који су ишли да уходе земљу.

39. И Мојсије каза све ове ријечи свијем синовима Израиљевијем, и народ плака веома.

40. А сјутрадан уставши, пођоше наврх горе и рекоше: Ево нас, идемо на мјесто за које је говорио Господ, јер згријешисмо.

41. Али Мојсије рече: Зашто преступате заповијест Господњу? Од тога неће бити ништа.

42. Не идите горе, јер Господ није међу вама; немојте да вас побију непријатељи ваши.

43. Јер је Амалик и Хананеј тамо пред вама, и изгинућете од мача, јер одустависте Господа, па неће ни Господ бити с вама.

44. Али они ипак навалише да иду наврх горе; али ковчег завјета Господњег и Мојсије не изађоше из окола.

45. Тада сиђе Амалик и Хананеј, који живљаху у оној гори, и разбише их и бацише дори до *Орме. [*4 Мој 21, 3.]

15. О даровима у јелу и пићу и првинама тијеста. Гријеси због слабости и због пакости. Казна због обесвећења суботе. Ресе на хаљинама ради опомињања.

1. Опет рече Господ Мојсију говорећи:

2. Реци синовима Израиљевијем и кажи им: Кад доћете у земљу гдје ћете наставати, коју ћу вам ја дати,

3. И станете приносити жртву огњену Господу, жртву паљеницу или жртву *завјета ради или од драге воље, или о празницима својим, готовећи мирис угодни Господу од крупне или од ситне стоке, [*3 Мој 7, 16.]

4. Тада ко принесе принос свој Господу, нека донесе уза њ дар, десетину ефе бијелога брашна помијешана с четвртином ина уља,

5. И *вина четврт ина за наљев донеси уз жртву паљеницу или уз другу жртву, на свако јагње. [*4 Мој 28, 7.]

6. А уз овна донеси дар, двије десетине бијелога брашна помијешана с трећином ина уља,

7. И вина за наљев трећину ина прিনিјеш за мирис угодни Господу.

8. А кад приносиш теле на жртву паљеницу или на жртву ради завјета или на жртву захвалну Господу,

9. Онда нека се донесе уз теле дар, три десетине ефе бијелога брашна помијешана с по ина уља,

10. И вина донеси за наљев по ина; то је жртва огњена за мирис угодни Господу.

11. Тако нека буде уза свакога вола и уза свакога овна и уза свако живинче између оваца или коза.

12. Према броју колико принесете, учините тако уза свако, колико их буде.

13. Сваки домородац тако нека чини приносећи жртву паљеницу за мирис угодни Господу.

14. Тако, ако буде међу вама и дошљак или ко би се бавио међу вама, па би прিনিо жртву огњену за мирис угодни Господу, нека чини онако како ви чините.

15. Зборе! *Вама и дошљаку који је међу вама један да је закон, закон вјечан од кољена на кољено; дошљак ће бити као и ви пред Господом. [*2 Мој 12, 49.]

16. Један закон и једна уредба да буде вама и дошљаку који је међу вама.

17. Још рече Господ Мојсију говорећи:

18. Кажи синовима Израљевијем и реци им: Кад дођете у земљу у коју ћу вас ја одвести,
19. Па станете јести хљеб оне земље, тада принесите принос Господу.
20. Од првина тијеста својега приносите у принос колач, као принос од гумна тако га приносите.
21. Од првина тијеста својега дајите Господу принос од кољена до кољена.
22. А *кад бисте погријешили, те не бисте учинили свијех овијех заповијести које каза Господ Мојсију, [**3 Мој 4, 2.*]
23. Све што вам је заповједио Господ преко Мојсија, од дана кад заповједи Господ и послѣје од кољена до кољена,
24. Ако се буде учинило погрјешком, да збор не зна, онда сав збор нека принесе на жртву паљеницу за мирис угодни Господу теле с даром његовијем и с наљевом његовијем по уредби, и једно јаре на жртву за гријех.
25. И свештеник нека очисти сав збор синова Израљевијех, и опростиће им се, јер је погрјешка и они донесоше пред Господа свој принос за жртву огњену Господу и принос за гријех свој ради погрјешке своје.
26. Опростиће се свему збору синова Израљевијех и дошљаку који се бави међу њима, јер је погрјешка свега народа.
27. *Ако ли једна душа згријешѣ не знајући, нека принесе козу од године на жртву за гријех. [**3 Мој 4, 27, 28.*]
28. И свештеник нека очисти душу која буде згријешѣла не знајући пред Господом, и кад је очисти опростиће јој се.
29. И за рођенога у земљи синова Израљевијех и за дошљака, који се бави међу вама, један закон да буде кад ко згријешѣ не знајући.
30. Али *ко од силе згријешѣ између рођенијех у земљи или између дошљака, он ружи Господа; нека се истријеби она душа из народа својега. [**Јев 10, 26.*]
31. Јер презре ријеч Господњу, и заповијест његову погази; нека се истријеби она душа; безакоње је њезино на њој.
32. А кад бијаху синови Израљеви у пустињи, нађоше једнога гдје купи дрва у суботу.
33. И који га нађоше гдје купи дрва, доведоше га к Мојсију и к Арону и ка свему збору.
34. И *метнуше га под стражу, јер не бјеше казано шта ће се чинити с њим. [**3 Мој 24, 12.*]
35. А Господ рече Мојсију: *Нека се погуби тај човјек; нека га заспе камењем сав збор иза окола. [**2 Мој 31, 14.*]
36. И сав збор изведе га иза окола и засуше га камењем, и умрије, као што заповједи Господ Мојсију.
37. Још рече Господ Мојсију говорећи:
38. Реци синовима Израљевијем и кажи им, нека ударају *ресе по скутовима од хаљина својих од кољена до кољена, и над ресе нека међу врвцу плаву. [**5 Мој 22, 12; Мт 23, 5.*]
39. И имаћете ресе зато да се гледајући их, опомињете свијех заповијести Господњих и творите их, и да се не заносите за срцем својим и за очима својима, за којима чините прељубу;
40. Него да памтите и творите све заповијести моје, и будете свети Богу својему.
41. Ја сам Господ Бог ваш који сам вас извео из земље Мисирске да вам будем Бог. Ја сам Господ Бог ваш.

16. Корејева побуна и пропаст његове дружине. Кадионице грјешника и Аронова кадионица.

1. А *Кореј, син Исара, сина Ката, сина Левијева, и Датан и Авирон, синови Елијавови, и Авнан, син Фалета, сина Рувимова, побунише се, [**2 Мој 6, 21; 4 Мој 26, 9; Јуд 11.*]
2. И усташе на Мојсија, и с њима двјеста и педесет људи између синова Израљевијех, главара народнијех, који се сазиваху на збор и бијаху људи знатни.
3. И скупише се на Мојсија и на Арона, и рекоше им: Доста нек вам је; сав овај народ, сви су свети, и међу њима је Господ; зашто се ви подижете над збором Господњим?
4. Кад то чу Мојсије, *паде ничице. [**4 Мој 14, 5.*]
5. Потом рече Кореју и свој дружини његовој говорећи: Сјутра ће показати Господ ко је његов, и ко је свет, и кога је пустио к себи, јер кога је изабрао онога ће пустити к себи.
6. Ово учините: Узмите кадионице, Кореј са свом дружином својом.
7. И метните сјутра у њих огња и метните у њих када пред Господом, и кога избере Господ, онај ће бити свет. Доста нек вам је, синови Левијеви!
8. И рече Мојсије Кореју: Чујте, синови Левијеви!
9. Мало ли вам је што вас је Бог Израљев одвојио од збора Израљева пустивши вас к себи да

вршите службу у шатору Господњем и да стојите пред збором и служите за њ?

10. Пустио је к себи тебе и сву браћу твоју, синове Левијеве, с тобом, а ви тражите још и свештенство?

11. Зато ти и сва дружина твоја скуписте се на Господа. Јер *Арон шта је да вичете на њ? [*2 Мој 16, 8.]

12. И посла Мојсије да дозову Датана и Авирона, синове Елијавове. А они одговорише: Нећемо да идемо.

13. Мало ли је што си нас извео из земље у којој тече млијекo и мед да нас побијеш у овој пустињи, него још хоћеш да владаш над нама?

14. Јеси ли нас одвео у земљу *гдје тече млијекo и мед? И јеси ли нам дао да имамо њива и винограда? Хоћеш ли очи овиме људима да ископаш? Нећемо да идемо. [*2 Мој 3, 8.]

15. Тада се расрди Мојсије врло, и рече Господу: Немој погледати на дар њихов; *ниједнога магарца нијесам узео од њих, нити сам коме од њих учинио каква зла. [*1 Сам 12, 3; Дап 20, 33.]

16. Потом рече Мојсије Кореју: *Ти и сви твоји станите сјутра † пред Господом, ти и они и Арон. [*4 Мој 16, 6, 7; † 1 Сам 12, 7.]

17. И узмите сваки своју кадионицу, и метните у њих када, и станите пред Господом сваки са својом кадионицом, двјеста и педесет кадионица, и ти и Арон, сваки са својом кадионицом.

18. И узеше сваки своју кадионицу, и метнувши у њих огња, метнуше у њих када, и стадоше на врата шатора од састанка с Мојсијем и Ароном.

19. А Кореј сабра на њих сав збор на врата шатора од састанка; тада *се показа слава Господња свему збору. [*4 Мој 14, 10.]

20. И рече Господ Мојсију и Арону говорећи:

21. Одвојте се из тога збора, да их одмах сатрем.

22. А они падоше ничице и рекоше: Боже, *Боже духовима и сваком тијелу! Овај један згријешо, и на сав ли ћеш се збор гњевити? [*Јов 10, 12; 12, 10.]

23. Опет рече Господ Мојсију говорећи:

24. Реци збору и кажи: Одступите од шатора Корејева и Датанова и Авиронова.

25. И уставши Мојсије отиде к Датану и Авирону, а за њим отидоше старјешине Израиљеве.

26. И рече збору говорећи: Одступите од шатора тих безбожника, и не додијевајте се ничега што је њихово, да не изгинете са свијех гријеха њиховијех.

27. И одступише са свијех страна од шатора Корејева и Датанова и Авиронова; а Датан и Авирон изашавши стадоше сваки на врата од шатора својега са женама својим и са синовима својим и с дјецом својом.

28. Тада рече Мојсије: Овако ћете познати да ме је Господ послао да чиним сва ова дјела, и да ништа не чиним од себе:

29. Ако ови помру као што мру сви људи, и ако буду покарани као што бивају покарани сви људи, није ме послао Господ;

30. Ако ли што ново учини Господ, и земља отвори уста своја и прождре их са свијем што је њихово, и сићу живи у гроб, тада знајте да су ови људи увриједили Господа.

31. А *кад изговори ријечи ове, расједе се земља под њима, [*5 Мој 11, 6.]

32. И отворивши земља уста своја, прождрије их, и домове њихове и све људе Корејеве и све благо њихово.

33. И тако сићоше са свијем што имаху живи у гроб, и покри их земља и нестало их из збора.

34. А сви Израиљци који бијаху око њих, побегоше од вике њихове, јер говораху: Да нас не прождре земља.

35. И *изађе огањ од Господа, и сажеже онијех двјеста и педесет људи који принесоше кад. [*3 Мој 10, 2; Пс 106, 18.]

36. Тада рече Господ Мојсију говорећи:

37. Кажи Елеазару, сину Арона свештеника, нека покупи кадионице из тога гаришта и угљевље из њих нека разбаци, јер су свете;

38. Кадионице онијех који огријешисе душе своје нека раскују на плоче да се окује олтар, јер кадише њима пред Господом, зато су свете, и нека буду синовима Израиљевијем знак.

39. И покупи Елеазар свештеник кадионице мједене, којима бјеху кадили они што изгорјеше, и расковаше их на оков олтару

40. За спомен синовима Израиљевијем, да не приступа нико други који није рода Аронова да кади пред Господом, да му не буде као Кореју и дружини његовој, као што му бјеше казао Господ преко Мојсија.

41. А сјутрадан викаше сав збор синова Израиљевијех на Мојсија и на Арона говорећи: Побисте народ Господњи.

42. А кад се стјецаше народ на Мојсија и на Арона, погледаше на шатор од састанка, а то облак на њему, и показа се слава Господња.
43. И дође Мојсије и Арон пред шатор од састанка.
44. И рече Господ Мојсију говорећи:
45. Уклоните се из тога збора да их одмах потрем. А они падоше ничице.
46. И рече Мојсије Арону: Узми кадионицу, и метни у њу огња с олтара, и метни када, и иди брже ка збору, и очисти их; јер гњев жесток изађе од Господа, и помор поче.
47. И узевши Арон кадионицу, као што му рече Мојсије, отрча усред збора, и гле, помор већ бјеше почео у народу; и окадив очисти народ.
48. И стајаше међу мртвима и живима, и устави се помор.
49. А онијех који помријеше од тога помора бјеше четрнаест тисућа и седам стотина, осим онијех што изгибоше с Кореја.
50. И врати се Арон к Мојсију на врата шатора од састанка, кад се устави помор.

17. Процвјетала Аронова палица.

1. Потом рече Господ Мојсију говорећи:
2. Реци синовима Израљевијем, и узми од њих по једну палицу од свакога дома отаца њиховијех, од свијех кнезова њиховијех, по домовима отаца њиховијех, дванаест палица, и име свакога напиши на палици његовој.
3. А на палици Левијевој напиши име Ароново, јер је свака палица за једног поглавара од дома отаца њиховијех.
4. И остави их у шатору од састанка пред свједочанством, *гдје се састајем с вама. [*2 Мој 25, 22.]
5. И *кога изаберем, његова ће палица процвјетати; тако ћу утишати пред собом вику синова Израљевијех што вичу на вас. [*4 Мој 16, 5.]
6. Кад то рече Мојсије синовима Израљевијем, дадоше му сви кнезови њихови палице, сваки кнез по палицу од дома оца својега, дванаест палица, и палица Аронова бјеше међу палицама њиховијем.
7. И остави Мојсије палице пред Господом у шатору од свједочанства.
8. А сјутрадан дође Мојсије у шатор од свједочанства, и гле, процвјетала палица Аронова од дома Левијева; бјеше напутила и цвјетала, и бадеми зрели на њој.
9. И изнесе Мојсије све оне палице испред Господа к свијем синовима Израљевијем, и разгледавши их, узеше сваки своју палицу.
10. А Господ рече Мојсију: Донеси опет палицу *Аронову пред свједочанство да се чува за знак непокорнима, да престане вика њихова на ме, да не изгину. [*ев 9, 4.]
11. И учини Мојсије, како му заповједи Господ тако учини.
12. Тада рекоше синови Израљеви Мојсију говорећи: Помријесмо, пропадосмо, сви пропадосмо.
13. Ко се год приближи к шатору Господњему гине; хоћемо ли сви изгинути?

18. Служба и издржавање свештеника и Левита.

1. А Господ рече Арону: Ти и синови твоји и дом оца твојега с тобом *носитe гријехе о светињу; ти и синови твоји с тобом носите гријехе свештенства својега. [*2 Мој 28, 38.]
2. И браћу своју, племе Левијево, племе оца својега узми к себи да буду уза те и *служе ти; а † ти ћеш и синови твоји с тобом служити пред шатором од састанка. [*4 Мој 3, 6, 7; † 4 Мој 3, 10.]
3. Нека добро слушају заповијести твоје и раде што треба у свем шатору; али к судовима од светиње к олтару нека не приступају, да не изгину и они и ви.
4. Нека буду, дакле, уза те и нека раде све што треба у шатору од састанка у свакој служби у њему; али нико други да не приступи с вама.
5. А ви радите што треба у светињи и што треба на олтару, да више не дође гњев на синове Израљеве.
6. Јер, ево, ја *узех браћу вашу Левите између синова Израљевијех, и вама су дани на дар за Господа, да врше службу у шатору од састанка. [*4 Мој 3, 12, 45.]
7. А ти и синови твоји с тобом вршите свештеничку службу своју у свему што припада к олтару и што бива иза завјеса, и служите; свештенство даровах вам, зато ко би други приступио, да се погуби.
8. Још рече Господ Арону: Ево, *дајем ти и приносе своје што се увис подижу, између свијех ствари које посвећују синови Израљеви дајем их теби ради помазања и синовима твојим законом вјечним. [*3 Мој 26, 6, 7.]

9. То нека је твоје од ствари посвећенијех, које се не сажижу; сваки принос њихов између свијех дарова њиховијех и између свијех приноса за гријех и свијех приноса за кривицу, које ми донесу, светиња над светињама да је твоја и синова твојих.
10. У светињи га једи, све мушкиње нека га једе, света ствар да ти је.
11. Твоје су, дакле, жртве дарова њиховијех које се увис подижу; и сваку жртву синова Израљевијех која се обрће теби дајем и синовима твојим и кћерима твојим с тобом законом вјечним; ко је год чист у дому твојем, нека једе.
12. Најбоље од уља и најбоље од вина и жита, првине које дају Господу, теби дајем.
13. Првине од свега што роди у земљи њиховој, *које донесу Господу, твоје нека буду; ко је год чист у дому твојем нека једе. [**2 Мој 23, 19.*]
14. *Све завјетовано Богу и Израљу, твоје нека је. [**3 Мој 27, 28.*]
15. Што год отвора материцу између свакога тијела које приносе Господу, и између људи и између стоке, твоје да буде; али првенац човјечји нека се откупљује; и првенац нечисте стоке нека се откупљује.
16. А откуп нека му буде кад буде од мјесеца дана по твојој цијени пет сикала сребра, по сиклу светом; у њему је двадесет гера.
17. А првенца од краве или првенца од овце или првенца од козе не дај да се откупи; свете су ствари; крвљу њиховом покропи олтар, и сало њихово запали, да буде жртва огњена за мирис угодни Господу.
18. А месо од њих да је твоје, као груди што се обрћу и као плеће десно, да је твоје.
19. Све приносе што се подижу од посвећенијех ствари, што приносе синови Израљеви Господу, дајем теби и синовима твојим и кћерима твојим с тобом законом вјечним; то ће бити завјет осољен, вјечан пред Господом теби и сјемени твојему с тобом.
20. Још рече Господ Арону: У земљи њиховој да немаш наслједства, ни дијела међу њима да немаш; *ја сам дио твој и твоје наслједство међу синовима Израљевијем. [**5 Мој 10, 9; ИНав 13, 14, 33.*]
21. А синовима Левијевим, ево, *дајем у наслједство све десетке од Израља за службу њихову што служе у шатору од састанка. [**3 Мој 27, 30.*]
22. А синови Израљеви нека више не приступају к шатору од састанка, да се не огријеше и не изгину.
23. Него сами Левити нека служе службу у шатору од састанка, и они нека носе гријех свој законом вјечним од кољена до кољена, па да немају наслједства међу синовима Израљевијем.
24. Јер десетке синова Израљевијех, што ће доносити Господу на жртву што се подиже, дајем Левитима у наслједство; тога ради рекох за њих: Међу синовима Израљевијем да немају наслједства.
25. Још рече Господ Мојсију говорећи:
26. Реци Левитима и кажи им: Кад узмете од синова Израљевијех десетак који вам дадох од њих за наслједство ваше, онда принесите од њега принос што се подиже Господу, десето од десетого.
27. И примиће вам се принос ваш као жито с гумна и као вино из каце.
28. Тако и ви принесите принос што се подиже Господу од свијех десетака својих, које ћете узимати од синова Израљевијех, и дајите од њих принос Господњи Арону свештенику.
29. Од свега што вам се да приносите сваки принос што се подиже Господу, од свега што буде најбоље свети дио.
30. И реци им: Кад принесете најбоље од тога, тада ће се примити Левитима као доходак од гумна и као доходак од каце.
31. А јести можете то на сваком мјесту и ви и породице ваше, јер *вам је плата за службу вашу у шатору од састанка. [**Мт 10, 10.*]
32. И нећете зато навући на се гријеха кад станете приносити што је најбоље, и нећете оскврнити светијех ствари синова Израљевијех, и нећете изгинути.

19. *Жртва црвене јунице. Вода очишћења.*

1. Још рече Господ Мојсију и Арону говорећи:
2. Ово је уредба и закон што заповједи Господ говорећи: Реци синовима Израљевијем нека ти доведу јуницу црвену здраву, на којој нема мане, и која још није била у јарму;
3. И подајте је Елеазару свештенику, а он нека је изведе напоље из окола да је закољу пред њим.
4. И узевши Елеазар крви њезине на прст свој, нека *покропи крвљу према шатору од састанка седам пута. [**3 Мој 4, 6.*]
5. Потом нека заповједи да се спали јуница пред његовијем очима; кожу њезину и месо њезино и

крв њезину с балегом нека спале.

6. И свештеник узевши *дрвета кедрова, исопа и црвца, нека баца у огањ гдје гори јуница. [*3 Мој 14, 6.]

7. Потом нека опере хаљине своје и опере тијело своје водом, па онда нека уђе у око, и нека буде свештеник нечист до вечера.

8. Тако и ко је спали, нека опере хаљине своје водом, и тијело своје нека опере водом, и нека буде нечист до вечера.

9. А чист човјек нека покупи пепео од јунице и изручи га иза окола на чисто мјесто, да се чува збору синова Израилевијех за воду очишћења; то је жртва за гријех.

10. И онај који покупи пепео од јунице, нека опере хаљине своје, и нека буде нечист до вечера. То нека је синовима Израилевијем и дошљаку који се бави међу њима вјечан закон.

11. Ко се дотакне мртва тијела човјечијега, да је нечист седам дана.

12. Он нека се очисти оном водом трећи дан и седми дан, и биће чист; ако ли се не очисти трећи дан и седми, неће бити чист.

13. Ко се дотакне мртва тијела човјечијега па се не очисти, онај је *оскврњио шатор Господњи; зато да се истријеби она душа из Израиља; јер није покропљен водом очишћења, зато је нечист, и нечистота је његова на њему. [*3 Мој 15, 31.]

14. Ово је закон кад човјек умре у шатору: Ко год уђе у онај шатор и ко год буде у шатору, нечист да је седам дана;

15. И сваки суд откривен, који не буде добро заклопљен, нечист је.

16. И ко се год дотакне у пољу посјеченога мачем или умрлога или кости човјечије или гроба, нечист да је седам дана.

17. И нека за нечистога узму пепела од јунице спаљене за гријех, и нека налију на њ воде живе у суд.

18. Потом нека узме чист човјек исопа и замочи у ону воду, и покропи њом шатор и све судове и људе који су у њему били; тако и онога који би се дотакао кости или човјека посјечена или умрла или гроба.

19. Чисти нечистога нека покропи трећи и седми дан; и кад га очисти седми дан, нека опере хаљине своје и себе нека опере водом, и биће чист увече.

20. А ко буде нечист па се не очисти, да се истријеби она душа из збора; јер је светињу Господњу оскврњио, а није покропљен водом очишћења; нечист је.

21. И ово нека им је закон вјечан: И који покропи водом очишћења, нека опере хаљине своје; и ко се год дотакне воде очишћења, да је нечист до вечера.

22. И чега се год дотакне ко је нечист, да је нечисто; и ко се њега дотакне, да је нечист до вечера.

20. *Смрт Маријина и смрт Аронова. Вода из стијене у Мериви. Едом спречава пролаз.*

1. И синови Израилеви, сав збор њихов, дођоше у пустињу Синску првога мјесеца, и стаде народ у Кадису; и ондје умрије Марија, и би погребена ондје.

2. А *ондје немаше збор воде, те се скупише на Мојсија и на Арона. [*2 Мој 17, 1.]

3. И свађаше се народ с Мојсијем, и говораху: Камо да смо помрли кад помријеше браћа наша пред Господом!

4. Зашто доведосте збор Господњи у ову пустињу да изгинемо овдје и ми и стока наша?

5. И зашто нас изведосте из Мисира да нас доведете на ово зло мјесто, гдје не роди ни жито ни смоква ни грозђе ни шипак, а ни воде нема за пиће?

6. И дође Мојсије и Арон испред збора на врата шатора од састанка, и падоше ничице; и *показа им се слава Господња. [*4 Мој 14, 10.]

7. И рече Господ Мојсију говорећи:

8. Узми штап, и сазовите збор ти и Арон брат твој, и проговорите стијени пред њима, те ће дати воду своју; тако ћеш им извести воду из стијене, и напојићеш збор и стоку њихову.

9. И Мојсије узе штап испред Господа, како му заповједи Господ.

10. И сазваше Мојсије и Арон збор пред стијену, и он им рече: *Слушајте, одметници! Хоћемо ли вам из ове стијене извести воду? [*Пс 106, 33.]

11. И диже Мојсије руку своју и удари у стијену штапом својим два пута, и изиде вода многа, те се напоји народ и стока њихова.

12. А Господ рече Мојсију и Арону: Што ми *не вјеровасте и не прославиште ме пред синовима Израилевим, зато нећете одвести збора тога у земљу коју сам им дао. [*4 Мој 27, 14; 5 Мој 1, 37; 3, 26; 32, 51.]

13. То је вода од свађе, гдје се свађаше синови Израилеви с Господом, и он се прослави међу њима.
14. Послије тога *посла Мојсије посланике из Кадиса к цару Едомском да му реку: † Овако каже брат твој Израил: Ти знаш све невоље које нас снађоше: [*Суд 11, 17; † 5 Мој 23, 7.]
15. Како наши оци сиђоше у Мисир, и бијасмо у Мисиру дуго времена, и како Мисирци зло чинише нама и оцима нашим;
16. И викасмо ка Господу, и Господ чу глас наш, и *посла анђела, који нас изведе из Мисира; и ево смо у Кадису, граду на твојој међи. [*2 Мој 23, 20; 33, 2.]
17. *Пусти нас да прођемо кроз твоју земљу; нећемо ићи преко поља ни преко винограда, нити ћемо пити воде из којег студенца; ићи ћемо царским путем, нећемо свртати ни надесно ни налијево док не пријеђемо међу твоју. [*4 Мој 21, 22.]
18. А Едом му одговори: Не иди преко моје земље да не изидем с мачем преда те.
19. А синови Израилеви рекоше му: Ићи ћемо утреником, и ако се напијемо воде твоје, ми или стока наша, платићемо је; ништа више, само да пјешнице прођемо.
20. А он им одговори: Нећете проћи. И изиде Едом пред њих с много народа и с великом силом.
21. И кад не хтје Едом допустити Израилу да пријеђе преко међе његове, Израил отиде од њега.
22. И кренувши се од Кадиса, дођоше синови Израилеви, сав збор њихов, ка гори Ору.
23. И Господ рече Мојсију и Арону на гори Ору код међе Едомске говорећи:
24. Арон ваља да се прибере к роду својему, јер неће ући у земљу коју сам дао синовима Израилевијем, јер не послушасте заповијести моје на води од свађе.
25. Узми Арона и Елеазара, сина његова, и изведи их на гору Ор.
26. И свуци Арону хаљине његове и обуци их Елеазару, сину његову, па ће се Арон прибрати и умријети ондје.
27. И учини Мојсије како заповједи Господ; и изиђоше на гору Ор пред свијем збором.
28. И свуче Мојсије с Арона хаљине његове и обуче их Елеазару, сину његову, и *умрије ондје Арон наврх горе, а Мојсије и Елеазар сидоше с горе. [*4 Мој 33, 38; 5 Мој 10, 6; 32, 50.]
29. А кад видје сав збор да умрије Арон, плака сав дом Израилев за Ароном тридесет дана.

21. *Змија од мједи. Побједа над царевима Сионом и Огом на југу.*

1. А кад чу Хананеј, цар Арадски, који живљаше на југу, да иде Израил путем којим идоше уходе, он се побеси с њима и зароби их неколико.
2. Тада се Израил завјетова Господу и рече: Ако даш овај народ мени у руке, до темеља ћу раскопати градове њихове.
3. И услиши Господ глас Израилев и даде му Хананеје, а он затре њих и градове њихове, и прозва оно мјесто Орма.
4. Потом пођоше од горе Ора к Црвеном мору обилазећи земљу Едомску, и ослаби дух народу од пута.
5. И викаше народ на Бога и на Мојсија: Зашто нас изведосте из Мисира да изгинемо у овој пустињи? Јер нема ни хљеба ни воде, а *овај се никакви хљеб већ огадио души нашој. [*4 Мој 11, 6.]
6. А *Господ пусти на народ змије ватрене, које их уједаху те помрије много народа у Израилу. [*1 Кор 10, 9.]
7. Тада дође народ к Мојсију и рекоше: Зтријешисмо што викасмо на Господа и на тебе; моли Бога нека уклони змије од нас. И Мојсије се помоли за народ.
8. И Господ рече Мојсију: Начини змију ватрену, и метни је на мотку, и кога уједе змија, нека погледа у њу, па ће оздравити.
9. И *начини Мојсије змију од мједи, и метну је на мотку, и кога год уједе змија, он погледа у змију од мједи и оздрави. [*Јн 3, 14.]
10. Потом пођоше синови Израилеви, и стадоше у око у Овоту.
11. И из Овота отишавши стадоше у око на брдима Аваримским у пустињи која је према Моавској с истока.
12. Оданде отишавши стадоше у око у долини Зареду.
13. И одатле отишавши, стадоше у око на броду на Арнону, који је у пустињи и излази од међе Аморејске. Јер је Арнон међа Моавска између Моаваца и Аморејаца.
14. Зато се каже у књизи о ратовима Господњим: На Вајева у Суфи и на потоке Арнонске.
15. Јер ти потоци, који допиру до мјеста Ара, теку покрај међе Моавске.
16. А отуда дођоше к Виру; то је студенац за који бјеше рекао Господ Мојсију: Скупи народ, и даћу им воде.
17. Тада пјева Израил пјесму ову: Дижи се, студенче; припијевајте га;

18. Студенче, који копаше кнезови, који ископаше поглавари народни с онијем који постави закон, палицама својим. А из пустиње отидоше у Мантанаил,
19. А из Мантанаила у Надил, а из Надила у Вамот,
20. А из Вамота у долину која је у пољу Моавском код горе Фазге и гледа у пустињу.
21. Тада *посла Израил посланике к Сиону, цару Аморејском, говорећи: [**5 Мој 2, 26, 27.*]
22. *Пусти да прођемо кроз твоју земљу, нећемо свртати ни у поље ни у виноград, нити ћемо пити воде из студенаца; ићи ћемо царским путем докле не пријеђемо међу твоју. [**4 Мој 20, 17.*]
23. Али не даде Сион Израилу да прође кроз земљу његову, него сабра Сион сав народ свој, и изађе на Израиља у пустињу, и дође у Јасу, и поби се с Израилем.
24. Али га исијече Израил оштрим мачем, и освоји земљу његову од Арнона па до Јавока до синова Амоновијех, јер тврда бјеше међа синова Амоновијех.
25. И узе Израил сва она мјеста и насели се у свијем градовима Аморејским, у Есевону и у свијем селима његовијем.
26. Јер Есевон бјеше град Сиона, цара Аморејскога, који бјеше први завојштио на цара Моавскога и бјеше му узео сву земљу његову до Арнона.
27. Зато говоре у причи: Ходите у Есевон да се сагради и подигне град Сионов.
28. Јер огањ изађе из Есевона, пламен из града Сионова, и спали Ар Моавски и становнике на висини Арнонској.
29. Тешко теби, Моаве: пропао си, народе *Хамосов; дао је синове своје који утекоше и кћери своје у ропство Сиону, цару Аморејском. [**Суд 11, 24; 1 цар 11, 7.*]
30. Али их постријељасмо, пропаде Есевон до Девона, и потрсмо их до Нофе, која допире до Медеве.
31. И тако живје Израил у земљи Аморејској.
32. Потом посла Мојсије да уходе Јазир, и узеше села око њега, и изагнаше Аморејце који бијаху ондје.
33. Потом *обративши се, пођоше у Васан; и изиде Ог, цар Васански, пред њих, он и сав народ његов на бој у Едрајин. [**5 Мој 3, 1.*]
34. А Господ рече Мојсију: Не бој га се; јер сам га дао у твоје руке и сав народ његов и земљу његову; и *учини му како си учинио Сиону, цару Аморејском, који живљаше у Есевону. [**Пс 136, 20.*]
35. И побише га и синове његове и сав народ његов, да не оста ниједан и освојише земљу његову.

22. Моавски цар Валак позива Валама да прокуне Израиља, али га он благосиља. Валамова магарица говори.

1. Одатле се подигоше синови Израилеви, и стадоше у око у пољу Моавском с ону страну Јордана према Јерихону.
2. И виде Валак, син Сефоров, све што учини Израил Амореју,
3. И уплаши се Моав од народа веома; јер га бјеше много, и притужи Моаву од синова Израилевијех.
4. Па рече Моав старјешинама Мадијанским: Сада ће ова множина појести све што је око нас као во траву у пољу. А Валак, син Сефоров, бјеше у оно вријеме цар Моавски.
5. И *посла посланике к Валаму, сину Веорову, у Фатуру, која је на ријечи у земљи народа његова, говорећи: Ево, народ изиде из Мисира, ево прекрилио је земљу, и стоји према мени. [**ИНав 24, 9; Мих 6, 5.*]
6. Него ходи, прокуни ми овај народ, јер је јачи од мене, еда бих му одолио и побио га или истјерао из земље ове; јер знам, кога благословиш биће благословен, а кога прокунеш биће проклет.
7. И отидоше старјешине Моавске и старјешине Мадијанске носећи дарове за врачање; и дођоше к Валаму, и казаше му ријечи Валакове.
8. А он им рече: Останите овдје ову ноћ, и одговорићу вам како ми Господ каже. И осташе кнезови Моавски код Валама.
9. А Бог дође к Валаму и рече му: Какви су то људи код тебе?
10. И рече Валам Богу: Валак, син Сефоров, цар Моавски, посла их к мени говорећи:
11. Ево, народ изиде из Мисира и прекрили земљу; него ходи, прокуни ми га еда бих га надбио и отјерао га.
12. А Бог рече Валаму: Не иди с њима, нити куни тога народа, јер је благословен.
13. И ујутру уставши Валам рече кнезовима Валаковијем: Вратите се у своју земљу, јер ми не да Бог да идем с вама.
14. И уставши кнезови Моавски дођоше к Валаку, и рекоше: Не хтје Валам поћи с нама.
15. Тада опет посла Валак више кнезова и веће од првијех.

16. И они дошавши к Валаму, рекоше му: Овако вели Валак, син Сефоров: Немој се затезати, молим те, него дођи к мени.
17. Јер ћу те добро даривати, и што ми год речеш чинићу; зато дођи, молим те, прокуни ми овај народ.
18. А Валам одговори и рече слугама Валаковијем: Да ми да Валак кућу своју пуну сребра и злата, не бих могао преступити ријечи Господа Бога својега да учиним што мало или велико.
19. Али опет останите овдје и ви ову ноћ, да видим што ће ми сада казати Господ.
20. И дође Бог ноћу к Валаму и рече му: Кад су дошли ти људи да те зову, устани, иди с њима, али што ти кажем оно да чиниш.
21. И ујутру уставши Валам осамари магарицу своју, и пође с кнезовима Моавским.
22. Али се разгњеви Бог што он пође; и стаде анђеоски Господњи на пут да му не да; а он сјеђаше на магарици својој и имаше са собом два момка своја.
23. А кад магарица видје анђела Господњега гдје стоји на путу с голијем мачем у руци, сврну магарица с пута и пође преко поља. А Валам је стаде бити да је врати на пут.
24. А анђеоски Господњи стаде на стазу међу виноградима, а бијаше зид и одовуд и одонуд.
25. И магарица, видећи анђела Господњега, приби се уз други зид, и притиште ногу Валамову о зид; а он је стаде опет бити.
26. Потом анђеоски Господњи отиде даље, и стаде у тјеснацу, гдје не бјеше места да се сврне ни надесно ни налијево.
27. И магарица, видећи анђела Господњега, паде под Валамом, а Валам се врло разљути, и стаде бити магарицу својим штапом.
28. Тада Господ *отвори уста магарици, те она рече Валаму: Шта сам ти учинила, те ме бијеш већ трећи пут? [*2 Пет 2, 16.]
29. А Валам рече магарици: Што ми пркосиш? Да имам мач у руци, сад бих те убио.
30. А магарица рече Валаму: Нијесам ли твоја магарица? Јашеш ме откако сам постала твоја до данас; јесам ли ти кад тако учинила? А он рече: Нијеси.
31. Тада Господ отвори очи Валаму, који угледа анђела Господњега гдје стоји на путу с голијем мачем у руци. И он сави главу и поклони се лицем својим.
32. И рече му анђеоски Господњи: Зашто си био магарицу своју већ три пута? Ево, ја изидох да ти не дам, јер твој пут није мени по вољи.
33. Кад ме угледа магарица, она се уклони испред мене већ три пута; а да се није уклонила испред мене, тебе бих већ убио, а њу бих оставио у животу.
34. А Валам рече анђелу Господњему: Згријешо сам, јер нијесам знао да ти стојиш преда мном на путу; ако теби није по вољи, ја ћу се вратити.
35. А анђеоски Господњи рече Валаму: Иди с тијем људима, али само оно говори што ти ја кажем. Тада Валам отиде с кнезовима Валаковим.
36. А кад чу Валак да иде Валам, изиде му на сусрет у град Моавски на међи Арнонској, на крају међе.
37. И рече Валак Валаму: Нијесам ли слао к теби и звао те? Зашто ми не дође? Еда ли те не могу даривати?
38. А Валам рече Валаку: Ево сам дошао к теби; али хоћу ли моћи што говорити? *Што ми Бог метне у уста, оно ћу говорити. [*4 Мој 23, 26.]
39. И отиде Валам с Валаком, и дођоше у град Узот.
40. И накла Валак волова и оваца, и посла Валаму и кнезовима који бијаху с њим.
41. А ујутру узе Валак Валама и одведе га на висину Валува, и оданде му показа један крај народа.

23. *Валамово проклињање. Бог претвара два пута у благослов.*

1. И рече Валам Валаку: Начини ми овдје седам олтара, и приправи ми овдје седам телаца и седам овнова.
2. И учини Валак како му рече Валам; и принесе Валак с Валамом на сваком олтару по једно теле и овна.
3. Па рече Валам Валаку: Стој код своје жртве паљенице; а ја идем еда бих се срео с Господом, па што ми јави казаћу ти. И он отиде сам.
4. И срете Бог Валама, а он му рече: Седам олтара спремих, и принесох по теле и овна на сваком олтару.
5. А Господ метну ријечи у уста Валаму, и рече: Врати се к Валаку и тако му реци.
6. И врати се к њему, а он стајаше код жртве своје паљенице и сви кнезови Моавски.

7. А он отвори причу своју, и рече: Из Арама доведе ме Валак, цар Моавски, с планине источне, говорећи: Ходи, прокуни ми Јакова, ходи, наружи Израиља.
8. Како бих клео онога кога не куне Бог? Или како бих ружио онога кога Господ не ружи?
9. Јер сврх стијена видим га, и с хумова гледам га. Гле, овај ће народ наставити сам, и с другим народима неће се помијешати.
10. *Ко ће избројити прах Јаковљев и број од четврти Израиља? Да бих ја умро смрћу праведничком, и крај мој да би био као њихов! [*1 Мој 13, 16.]
11. Тада рече Валак Валаму: Шта то радиш од мене? Ја те дозволах да прокунеш непријатеље моје, а гле, ти благосиљаш једнако.
12. А он одговори и рече: *Зар нећу пазити и говорити оно што ми је Господ метнуо у уста? [*4 Мој 22, 38.]
13. Тада му рече Валак: Ходи са мном на друго мјесто одакле ћеш га видјети; само му крај видиш, а свега га не видиш; прокуни ми га оданде.
14. И доведе га у поље Зофим, наврх Фазге, и начини седам олтара, и принесе на сваком олтару по једно теле и овна.
15. Тада Валам рече Валаку: Стој ту код жртве своје паљенице, а ја идем онамо у сусрет Господу.
16. И срете Господ Валама, и метну му ријеч у уста, и рече: Врати се к Валаку, и тако говори.
17. И дође к њему, а он стајаше код жртве своје паљенице и с њим кнезови Моавски; и рече Валак: Шта вели Господ?
18. А он отвори причу своју, и рече: Устани, Валаче, и послушај, чуј ме, сине Сефоров!
19. *Бог није човјек да лаже, ни син човјечји да се покаје. Што каже неће ли учинити, и што рече неће ли извршити ? [*1 Сам 15, 29.]
20. Гле, примих да благословим; јер је он благословио, а ја нећу порећи.
21. Не гледа на безакоње у Јакову ни на неваљалство у Израиљу; Господ је његов с њим, и граја у њему као цар кад надвлада.
22. Бог га је извео из Мисира, он му је као снага једнорогова.
23. Јер нема чини на Јакова ни врачања на Израиља; у ово доба говориће се о Јакову и о Израиљу, шта је учинио Бог.
24. Ево, народ ће устати као силан лав, и као лавић скочиће; неће лећи докле не поједе лова и попије крви побијенијех.
25. Тада рече Валак Валаму: Немој га ни клети ни благосиљати.
26. А Валам одговори Валаку: Нијесам ли ти казао да ћу чинити што ми год Господ каже?
27. А Валак рече Валаму: *Ходи, одвешћу те на друго мјесто; да ако Богу буде воља да ми га оданде прокунеш. [*4 Мој 23, 13.]
28. И одведе Валак Валама наврх Фегора, који гледа у пустињу.
29. И рече Валам Валаку: *Начини ми овдје седам олтара, и приправи ми овдје седам телаца и седам овнова. [*4 Мој 23, 1.]
30. И учини Валак како рече Валам и принесе жртву по теле и овна на сваком олтару.

24. *Валамово пророштво о Месији: Звијезда из Јакова.*

1. И видјевши Валам да је Божја воља да благосиља Израиља, не хтје више ни ићи као прије по врачање, него се окрете лицем к пустињи,
2. И подигавши очи своје, угледа Израиља гдје стоји по племенима својим; и дух Божји дође на њ.
3. И отвори причу своју, и рече: Каже Валам, син Веоров; каже човјек којему су отворене очи;
4. Каже онај који чује ријечи Божје, који види утвару Свемогућега, који кад падне, отворене су му очи:
5. Како су лијепи шатори твоји, Јакове, и колибе твоје, Израиљу!
6. Пружили су се као потоци, као вртови крај ријеке, као мирисава дрвета која је посадио Господ, као кедри на води.
7. Потегли ће вода из виједра његова, и сјеме ће његово бити међу великим водама, и цар ће се његов подигнути сврх Агага, и царство ће се његово узвисити.
8. Бог га је извео из Мисира, и он му је као снага једнорогова; појешће народе који су му непријатељи, и кости ће њихове потрти, и стријелама својим постријељати их.
9. *Спустио се, лежи као лавић и као љути лав; ко ће га пробудити? † Ко тебе благосиља, биће благословен; а ко тебе куне, биће проклет. [*1 Мој 49, 9; † 1 Мој 12, 3; 27, 29.]
10. Тада се разгневи Валак на Валама, и пљесну се рукама, и рече Валак Валаму: Дозвах те да прокунеш непријатеље моје, а ти си благословио ето већ три пута.

11. Одлази у своје мјесто; рекох да ћу те даривати, а ето Господ не да ти дара,
12. А Валам рече Валаку: Нијесам ли и посланицима твојим које си послао к мени рекао говорећи:
13. Да ми да Валак кућу своју пуну сребра и злата, не бих могао преступити ријечи Господње да учиним што добро или зло од себе; што каже Господ оно ћу казати.
14. Ја сада, ево, идем к народу својему, али да ти кажем шта ће тај народ учинити народу твојему најпослије.
15. Потом *отвори причу своју, и рече: Каже Валам, син Веоров, каже човјек коме су отворене очи, [*4 Мој 24, 3, 4.]
16. Каже који чује ријечи Божје, и који зна знање о Вишњем, и који види утвару Свемогућег и кад падне отворене су му очи:
17. Видим га, али не сад; гледам га, али не изблиза; изаћи ће *Звијезда из Јакова и устаће Палица из Израиља, која ће разбити кнезове Моавске и разорити све синове Ситове. [*Мт 2, 2; Лк 1, 78.]
18. И *Едома ће освојити и Сира ће освојити непријатељи његови; јер ће Израиљ радити јуначки. [*2 Сам 8, 14.]
19. И владаће који је од Јакова, и затрће остатак од града.
20. А угледав Амалика, отвори причу своју и рече: Амалик је почетак народима, али ће најпослије *пропасти. [*2 Мој 17, 14.]
21. А угледав Кенеја, отвори причу своју и рече: Тврд ти је стан, и на стијени си савио гнијездо своје;
22. Али ће бити изагнан Кенеј; Асур ће га заробити.
23. И опет отвори причу своју и рече: Јаох! Ко ће бити жив кад то учини Бог!
24. И лађе из земље Китимске допловиће и досадиће Асирцима и досадиће Јеврејима; али ће и сами пропасти.
25. Потом уставши Валам отиде, и врати се у своје мјесто; и Валак отиде својим путем.

25. *Казна због прељубе и клањања боговима. Финесово ревновање.*

1. И живљаше Израиљ у Ситиму, и *народ стаде чинити прељубу са кћерима Моавским. [*4 Мој 31, 16.]
2. Оне позиваху народ на жртве својих богова, и народ јеђаше, и клањаше се боговима њиховијем.
3. И Израиљ приону уз Велфегора; и разгњеви се Господ на Израиља.
4. И рече Господ Мојсију: *Узми све кнезове народне, и објеси их Господу према сунцу, да се одврати гњев Господњи од Израиља. [*5 Мој 4, 3.]
5. И рече Мојсије судијама Израиљевијем: Побијте сваки своје који су прионули уз Велфегора.
6. И гле, један између синова Израиљевијех дође и доведе к браћи својој једну Мадиданку на очи Мојсију и на очи свему збору синова Израиљевијех; а они заплакаше на вратима шатора од састанка.
7. А кад то видје Финес, син Елеазара, сина Арона свештеника, уста испред збора и узе копље у руку;
8. И уђе за човјеком Израиљцем у шатор, и прободе их обоје, човјека Израиљца и ону жену, кроз трбух, и преста погибија међу синовима Израиљевијем.
9. И изгибе их од те погибије двадесет и четири тисуће.
10. Тада рече Господ Мојсију говорећи:
11. Финес, син Елеазара, сина Арона свештеника, одврати гњев мој од синова Израиљевијех отворивши ревност за ме међу њима, да не бих истријебио синове Израиљеве у ревности својој.
12. Зато му кажи: Ево, дајем му свој завјет мирни.
13. И имаће он и сјеме његово након њега завјет свештенства вјечнога, јер ревнова за Бога својега и очисти синове Израиљеве.
14. А човјеку Израиљцу убијеноме, који би убијен с Мадиданком, бјеше име Замрије, син Салмонов, кнез од дома оца својега од племена Симеонова.
15. А убијеној жени Мадиданци бјеше име Хазвија, кћи *Сура, кнеза народнога у дому оца својега међу Мадиданцима. [*4 Мој 31, 8.]
16. И рече Господ Мојсију говорећи:
17. *Завојштите на Мадиданце, и бијте их; [*4 Мој 31, 2.]
18. Јер они завојштише на вас пријеварама својим, и преварише вас Велфегором и Хазвијом, кћерју кнеза Мадиданскога, сестром својом, која би убијена у дан погибије која дође с Фегора.

26. *Ново пребројавање народа по племенима ради подјеле земље.*

1. А посліје те погибије рече Господ Мојсију и Елеазару, сину Аронову, свештенику, говорећи:
2. Избројте сав збор синова Израїљевијех од двадесет година и више по домовима отаца њиховијех, све који могу ићи на војску у Израїљу.
3. И рече им Мојсије и Елеазар свештеник у пољу Моавском на Јордану према Јерихону говорећи:
4. Да се изброје од двадесет година и више, како заповједи Господ Мојсију и синовима Израїљевијем, који изађоше из земље Мисирске.
5. *Рувим бјеше првенац Израїљев; а синови Рувимови: од Еноха породица Енохова; од Фалуја породица Фалујева; [*1 Мој 46, 8.]
6. Од Асрона породица Асронова, од Хармије породица Хармијина.
7. То су породице Рувимове; а избројенијех бјеше међу њима четрдесет и три тисуће и седам стотина и тридесет.
8. Син Фалујев бјеше Елијав.
9. А синови Елијавови: Намуило и Датан и Авирон. Овај Датан и овај Авирон који бијаху од онијех што се сазиваху на збор, усташе на Мојсија и Арона у буни Корејевој, кад бјеше буна на Господа;
10. И земља отворивши уста своја прождрије њих и Кореја, и изгибе та гомила, и спали их огањ двјеста и педесет људи, који посташе углед.
11. А синови Корејеви не погибоше.
12. Синови Симеонови по породицама својим: од Намуила породица Намуилова; од Јамина породица Јаминава; од Јахина породица Јахинова;
13. Од Заре породица Зарина, од Саула породица Саулова.
14. То су породице Симеонове; од њих бјеше двадесет и двије тисуће и двије стотине.
15. А синови Гадови по породицама својим: од Сифона породица Сифонова; од Агија породица Агијева; од Сунија породица Сунијева;
16. Од Азена породица Азенова; од Ирија породица Иријева;
17. Од Арода породица Ародова; од Арилија породица Арилијева.
18. То су породице синова Гадовијех, а међу њима бјеше избројенијех четрдесет тисућа и пет стотина.
19. Синови Јудини: Ир и Авнан; али умријеше Ир и Авнан у земљи Хананској.
20. Бијаху пак синови Јудини по породицама својим: од Силома породица Силомова; од Фареса породица Фаресова; од Заре породица Зарина.
21. А синови Фаресови бјеху: од Асрона породица Асронова; од Јамуила породица Јамуилова.
22. То су породице Јудине, а међу њима бјеше избројенијех седамдесет и шест тисућа и пет стотина.
23. А синови Исахарови по породицама својим: од Толе породица Толина; од Фуве породица Фувина;
24. Од Јасува породица Јасувова; од Амрама породица Амрамова.
25. То су породице Исахарове; а међу њима бјеше избројенијех шездесет и четири тисуће и три стотине.
26. Синови Завулонови по породицама својим: од Сарета породица Саредова; од Алона породица Алонова; од Алила породица Алилова.
27. То су породице Завулонове, а међу њима бјеше избројенијех шездесет тисућа и пет стотина.
28. Синови Јосифови по породицама својим: Манасија и Јефрем;
29. Синови Манасијини: од Махира породица Махирова; а Махир роди Галада, од којег је породица Галадова.
30. Ово су синови Галадови: од *Ахијезера породица Ахијезерова; од Хелека породица Хелекова; [*ИИНав 17, 2.]
31. Од Есрила породица Есрилова; од Сихема породица Сихемова;
32. Од Симаера породица Симаерова; од Офера породица Оферова;
33. А *Салпад син Оферов немаше синова него кћери, којима су имена Мала и Нуја и Егла и Мелха и Терса. [*4 Мој 27, 1.]
34. То су породице Манасијине, а од њих бјеше избројенијех педесет и двије тисуће и седам стотина.
35. Синови пак Јефремови по породицама својим: од Сутала породица Суталова; од Вехера породица Вехерова; од Тахана породица Таханова.
36. А ово су синови Суталови: од Ерана породица Еранова.
37. То су породице синова Јефремовијех; а међу њима бјеше избројенијех тридесет и двије тисуће и пет стотина. То су синови Јосифови по породицама својим.
38. А синови Венијаминови по породицама својим: од Веле породица Велина; од Авила породица

Асвилова; од Ахирама породица Ахирамова;

39. Од Суфама породица Суфамова; од Уфама породица Уфамова.

40. А Велини синови бјеху: Адер и Наман; од Адера породица Адерова; од Намана породица Наманова.

41. То су синови Венијаминови по породицама својим, а међу њима бјеше избројенијех четрдесет и пет тисућа и шест стотина.

42. А ово су синови Данови по породицама својим: од Семеја породица Семејева; то је род Данов по породицама својим.

43. У свијем породицама Семејевијем бјеше избројенијех шездесет и четири тисуће и четири стотине.

44. Синови Асирови по породицама својим: од Јамина породица Јаминова; од Јесуја породица Јесујева; од Верија породица Веријина.

45. Синови Веријини: од Ховера породица Ховерова; од Мелхила породица Мелхилова.

46. А кћери Асировој бјеше име Сара.

47. То су породице синова Асировијех; а међу њима бјеше избројенијех педесет и три тисуће и четири стотине.

48. Синови Нефталимови по породицама својим: од Асила породица Асилова; од Гунија породица Гунијева;

49. Од Јесера породица Јесерова; од Селима породица Селимова.

50. То је род Нефталимов по породицама својим, а међу њима бјеше избројених четрдесет и пет тисућа и четири стотине.

51. То су избројени међу синовима Израљевијем, шест стотина и једна тисућа и седам стотина и тридесет.

52. А Господ рече Мојсију говорећи:

53. Тијем нека се подијели земља у наслједство према броју имена;

54. Којих има више, подај им веће наслједство, а којих има мање, њима мање; сви према броју избројенијех својих нека имају наслједство.

55. Али *ждријебом нека се подијели земља: по именима племена отаца својих нека добију наслједство. [*4 Мој 33, 54; ИНав 14, 2.]

56. Ждријебом нека се подијели свакоме племену, било велико или мало.

57. А *ово су избројени између Левита по породицама својим: од Гирсона породица Гирсонова; од Ката породица Катова; од Мерарија породица Мераријева. [*2 Мој 6, 16.]

58. Ово су породице Левијеве: породица Ловенијева, породица Хевронова, породица Малијева, породица Мусијева, породица Корејева. А Кат је родио Амрама.

59. А име је жени Амрамској Јохавета, кћи Левијева, која му се родила у Мисиру; а она роди Амраму Арона и Мојсија, и Марију сестру њихову.

60. А Арону се роди Надав и Авијуд и Елеазар и Итамар.

61. Али *Надав и Авијуд погибоше кад принесосше туђ огањ пред Господом. [*3 Мој 10, 1, 2.]

62. И бјеше их избројенијех двадесет и три тисуће, свега мушкиња од једнога мјесеца и више; и не бише бројени међу синове Израљеве, јер им није дано наслједство међу синовима Израљевијем.

63. То су избројени кад Мојсије и Елеазар свештеник избројише синове Израљеве у пољу Моавском на Јордану према Јерихону.

64. А међу њима не бјеше ниједан од онијех које избројише Мојсије и Арон свештеник кад бројише синове Израљеве у пустињи Синајској.

65. Јер Господ бјеше рекао за њих: *Помријеће у пустињи. И не оста их ниједан осим Халева, сина Јефонијина, и Исуса, сина Навина. [*4 Мој 14, 22-38.]

27. *Право наслједства кћери. Исус посвећен за наслједника Мојсијевог.*

1. Тада дођоше кћери *Салпада, сина Офера, сина Галада, сина Махира, сина Манасијина, од племена Манасије, сина Јосифова, а имена им бјеху Мала, Нуја, Егла, Мелха и Терса. [*4 Мој 26, 33; 36, 1; ИНав 17, 3.]

2. И стадоше пред Мојсија и пред Елеазара свештеника и пред кнезове и сав збор на вратима шатора од састанка, и рекоше:

3. Отац наш *умрије у пустињи, али не бјеше у друштву с онима који се побунисше на Господа † у буну Корејевој, него умрије од гријеха својега, а не остави синова. [*4 Мој 26, 65; † 4 Мој 16, 2.]

4. Зашто да се истријеби име оца нашега из породице његове зато што није имао сина? Дај нам наслједство међу браћом оца нашега.

5. И изнесе Мојсије ствар њихову пред Господа.
6. А Господ рече Мојсију говорећи:
7. Право говоре кћери Салпадове; подај им право да имају нашљедство међу браћом оца својега, и пренеси нашљедство оца њихова на њих.
8. А синовима Израиљевијем кажи и реци: Кад ко умре а нема сина, онда пренесите нашљедство његово на кћер његову;
9. Ако ли ни кћери нема, онда подајте нашљедство његово браћи његовој;
10. Ако ли ни браће нема, онда подајте нашљедство његово браћи оца његова;
11. Ако ли нема ни браће очине, онда подајте нашљедство његово оному ко му је најближи у роду његову, и нека је његово. И то нека буде синовима Израиљевијем закон за суђење, како заповједи Господ Мојсију.
12. Још рече Господ Мојсију: *Изиди на гору ову Аваримску, и види земљу коју сам дао синовима Израиљевијем. [*5 Мој 32, 49.]
13. И кад је видиш, *прибраћеш се к роду својему и ти, као што се прибрао Арон брат твој. [*4 Мој 20, 24, 28.]
14. Јер *не послушасте ријечи моје у пустињи Сину у свађи народној, кад је требало да ме прославите на води пред очима њиховијем. То је вода од свађе у Кадису у пустињи Сину. [*4 Мој 20, 12.]
15. И рече Мојсије Господу говорећи:
16. Господе *Боже духовима и сваком тијелу, постави човјека над овијем збором, [*4 Мој 16, 22.]
17. Који ће излазити пред њима и који ће долазити пред њима, који ће их изводити и опет доводити, да не би био збор Господњи *као овце које немају пастира. [*Мт 9, 36.]
18. А Господ рече Мојсију: Узми к себи Исуса, сина Навина, човјека у ком је дух мој, и *метни руку своју на њ, [*5 Мој 34, 9.]
19. И изведи га пред Елеазара свештеника и пред сав збор, и подај му заповијести пред њима.
20. И *подај му од славе своје, да га слуша сав збор синова Израиљевијех. [*2 цар 2, 15.]
21. И нека стаје пред Елеазара свештеника да га пита *за суд Урим пред Господом; по заповијести његовој нека полазе и по заповијести његовој нека долазе он и сви синови Израиљеви с њим и сав збор. [*2 Мој 28, 30.]
22. И учини Мојсије како му заповједи Господ; и узев Исуса постави га пред Елеазара свештеника и пред сав збор.
23. И метну руке своје на њ, и даде му заповијести, како бјеше заповједио Господ преко Мојсија.

28. *Понављање закона о жртвама: свакодневној, суботној, у почетку мјесеца, пасхалној, педесетничкој.*

1. Још рече Господ Мојсију говорећи:
2. Заповједи синовима Израиљевијем и реци им: Приносе моје, *хљеб мој, жртве што ми се сажижу за угодни мирис, пазите да ми приносите на вријеме. [*3 Мој 21, 6.]
3. Реци им, дакле: *Ово је жртва огњена што ћете приносити Господу: два јагњета од године здрава, сваки дан на жртву паљеницу без престанка: [*2 Мој 29, 38.]
4. Једно јагње принеси ујутру, а друго јагње принеси увече,
5. И десетину ефе бијелога брашна за *дар смијешана с четвртином ина чистога уља. [*3 Мој 2, 1.]
6. То је жртва паљеница свагдашња, која би принесена на гори Синајској за мирис угодни, жртва огњена Господу.
7. И наљев њезин да буде четвртина на свако јагње; у светињи приноси наљев добра пића Господу.
8. А друго јагње принеси увече; дар као ујутру и наљев његов принеси за жртву огњену, за угодни мирис Господу.
9. А у суботу два јагњета од године здрава, и двије десетине бијелога брашна смијешана с уљем за дар с наљевом његовијем.
10. То је суботна жртва паљеница сваке суботе, осим свагдашње жртве паљенице и наљева њезина.
11. И *у почетак мјесеца својих приносите Господу жртву паљеницу, по два телета и једнога овна и седам јагањаца од године здравијех; [*4 Мој 10, 10.]
12. И три десетине бијелога *брашна помијешана с уљем за дар на свако теле, и двије десетине бијелога брашна помијешана с уљем за дар на овна; [*4 Мој 15, 4-12.]
13. И по једну десетину бијелога брашна помијешана с уљем за дар на свако јагње; то је жртва паљеница на угодни мирис, жртва огњена Господу.
14. А наљев њихов да буде вина по ина на теле, трећина ина на овна, и четврт ина на јагње. То је жртва паљеница у почетак мјесеца, свакога мјесеца у години.

15. И *јарца једнога за гријех, осим свагдашње жртве паљенице, приносите Господу с наљевом његовијем. [*4 Мој 28, 22.]
16. А првога мјесеца четрнаести дан да је пасха Господу;
17. А петнаести дан тога мјесеца празник: Седам дана једите пријесне хљебове.
18. Први дан нека је сабор свети; никаквога посла ропскога не радите.
19. Него принесите Господу жртву паљеницу, два телета и једнога овна и седам јагањаца од године, све да вам је здраво;
20. А дар уз њих бијелога брашна помијешана с уљем три десетине уза свако теле и двије десетине уз овна принесите.
21. По једну десетину принесите уза свако јагње од онијех седам јагањаца;
22. И *једнога јарца за гријех, ради очишћења вашег. [*4 Мој 28, 15.]
23. То принесите осим јутрење жртве паљенице, која је жртва свагдашња.
24. Тако приносите сваки дан за онијех седам дана, да буде јело, жртва огњена на угодни мирис Господу, осим свагдашње жртве паљенице и њезина наљева принесите.
25. И седми дан да имате свети сабор; посла ропскога ниједнога не радите.
26. И *на дан првина, кад приносите нов дар Господу послјије својих недјеља, да имате сабор свети, ниједнога посла ропскога не радите; [*3 Мој 23, 15.]
27. Него принесите жртву паљеницу за угодни мирис Господу, два телета, једнога овна, седам јагањаца од године;
28. И дар уз њих: бијелога брашна помијешана с уљем по три десетине уз теле, двије десетине уз овна,
29. По једну десетину уза свако јагње од онијех седам јагањаца;
30. Једнога јарца, ради очишћења вашег.
31. Принесите то, осим свагдашње жртве паљенице и дара њезина; а све нека вам је здраво с наљевом својим.

29. *Понављање закона о жртвама на Дан труба, Дан очишћења и на Празник сјеница.*

1. А седмога мјесеца први дан да имате свети сабор; посла ропскога ниједнога не радите; *то да вам је трубни дан. [*3 Мој 23, 24.]
2. И принесите жртву паљеницу за мирис угодни Господу, једно теле, једнога овна, седам јагањаца од године здравијех;
3. А дар уз њих бијелога брашна смијешана с уљем три десетине уз теле и двије десетине уз овна,
4. И по једну десетину уза свако јагње од седам јагањаца;
5. И једнога јарца за гријех, ради очишћења вашег;
6. Осим жртве паљенице у почетку мјесеца и дара њезина, и осим свагдашње жртве паљенице и дара њезина и наљева њиховијех по уредби њиховој, за мирис угодни, за жртву огњену Господу.
7. И *десети дан тога мјесеца седмога да имате свети сабор; и мучите душе своје; не радите никакога посла; [*3 Мој 23, 27.]
8. Него принесите Господу за мирис угодни жртву паљеницу, једно теле, једнога овна, седам јагањаца од године, а нека вам је здраво;
9. И дар уз њих бијелога брашна помијешана с уљем три десетине уз теле, двије десетине уз овна,
10. По једну десетину уза свако јагње од онијех седам јагањаца;
11. Јарца једнога за гријех, осим жртве за гријех ради очишћења, и осим свагдашње жртве паљенице и дара њезина и наљева њиховијех.
12. И *петнаести дан тога мјесеца седмога да имате свети сабор; ниједнога посла ропскога не радите; него празнујте празник Господу седам дана. [*3 Мој 23, 34.]
13. И принесите жртву паљеницу, огњену жртву за угодни мирис Господу, тринаест телаца, два овна, четрнаест јагањаца од године, а нека су здрави;
14. И дар уз њих брашна бијелога смијешана с уљем по три десетине уза свако теле од тринаест телаца, по двије десетине уза свакога овна од она два овна,
15. И по једну десетину уза свако јагње од онијех четрнаест јагањаца;
16. И једнога јарца за гријех, осим свагдашње жртве паљенице и дара њезина и наљева њезина.
17. А друти дан дванаест телаца, два овна, четрнаест јагањаца од године здравијех,
18. И дар њихов и наљев њихов, уз теоце, уз овнове и уз јагањце, по броју њихову, како је уређено;
19. И јарца једнога за гријех, осим свагдашње жртве паљенице и дара њезина и наљева њезина.
20. А трећи дан једанаест телаца, два овна и четрнаест јагањаца од године здравијех;
21. И дарове њихове и наљеве њихове, уз теоце, уз овнове и уз јагањце, по броју њихову, како је

уређено;

22. И једнога јарца за гријех, осим свагдашње жртве паљенице и дара њезина и налева њезина.
23. А четврти дан десет телаца, два овна, четрнаест јагањаца од године здравијех;
24. И дар њихов и налеве њихове, уз теоце, уз овнове и уз јагање, по броју њихову, како је уређено;
25. И једнога јарца за гријех, осим свагдашње жртве паљенице и дара њезина и налева њезина.
26. А пети дан девет телаца, два овна, четрнаест јагањаца од године здравијех;
27. И дар њихов и налеве њихове, уз теоце, уз овнове и уз јагање, по броју њихову, како је уређено;
28. И једнога јарца за гријех, осим свагдашње жртве паљенице и дара њезина и налева њезина.
29. А шести дан осам телаца, два овна, четрнаест јагањаца од године здравијех,
30. И дар њихов и налеве њихове, уз теоце, уз овнове и уз јагање, по броју њихову, како је уређено;
31. И једнога јарца за гријех, осим свагдашње жртве паљенице и дара њезина и налева њезина.
32. А седми дан седам телаца, два овна, четрнаест јагањаца од године здравијех,
33. И дар њихов и налеве њихове, уз теоце, уз овнове и уз јагање, по броју њихову, како је уређено;
34. И јарца за гријех, осим свагдашње жртве паљенице и дара њезина и налева њезина.
35. А осми дан да вам је празник; ниједнога посла ропскога не радите.
36. Него принесите жртву паљеницу, жртву огњену за угодни мирис Господу, једно теле, једнога овна, седам јагањаца од године здравијех,
37. И дар њихов и налеве њихове, уз теле, уз овна и уз јагање по броју њихову, како је уређено;
38. И једнога јарца за гријех, осим свагдашње жртве паљенице и дара њезина и налева њезина.
39. То приносите Господу на празнике своје, осим онога што бисте по завјету или од своје воље приносили за жртве паљенице или дарове или налеве или жртве захвалне.

30. *Закон о завјетима.*

1. И каза Мојсије синовима Израиљевијем све што заповједи Господ.
2. И рече Мојсије кнезовима од племена синова Израиљевијех говорећи: Ово је заповједио Господ:
3. *Кад који човјек учини завјет Господу, или се закуне везавши се душом својом, нека не погази ријечи своје, него нека учини све што изађе из уста његовијех. [*3 Мој 27, 2-25; 5 Мој 23, 21; Суд 11, 35; Проп 5, 4.]
4. А кад жена учини завјет Господу или се веже у младости својој, докле је у кући оца својега,
5. И чује отац њезин за завјет њезин или како се везала душом својом, па јој отац не рече ништа, онда да су тврди сви завјети њезини, и све чим је везала душу своју да је тврдо.
6. Ако ли отац њезин порече то онај дан кад чује, завјети њезини и чим је год везала душу своју, ништа да није тврдо; и Господ ће јој опростити, јер отац њезин порече.
7. Ако ли се уда па има на себи завјет или изрече што на уста своја чим би се везала,
8. А муж њезин чувши не рече јој ништа онај дан кад чује, онда да су тврди завјети њезини, и тврдо да је све чим је везала душу своју.
9. Ако ли муж њезин кад чује онај дан порече, укида се завјет који је био на њој или што је изрече на уста своја те се везала; и Господ ће јој опростити.
10. А завјет који учини удовица или пуштеница, и све чим веже душу своју, да јој је тврдо.
11. Али ако буде у кући мужа својега учинила завјет и за што везала душу своју заклетвом,
12. И муж њезин чувши оћути и не порече, тада да су тврди сви завјети њезини, и да је тврдо све за што је везала душу своју.
13. Ако ли то порече муж њезин онај дан кад чује, сваки завјет који би изашао из уста њезинијех и све чим би везала душу своју да није тврдо; муж је њезин порекао, и Господ ће јој опростити.
14. Сваки завјет и све за што би се везала заклетвом да мучи душу своју, муж њезин потврђује и укида.
15. Ако би муж њезин од дана до дана ћутао, онда потврђује све завјете њезине и све за што би се везала; потврђује, јер јој не порече у онај дан кад чу.
16. Ако ли порече пошто чује, сам ће носити гријех њезин.
17. Ово су наредбе које заповједи Господ Мојсију за мужа и жену, за оца и кћер у младости њезиној, докле је у кући оца својега.

31. *Побједа над Мадијанцима и подјела плијена.*

1. Опет рече Господ Мојсију говорећи:
2. *Освети синове Израиљеве на Мадијанцима, пак † ћеш се онда прибрати к роду својему. [*4 Мој 25, 6-9, 17; † 4 Мој 27, 13.]
3. И Мојсије рече народу говорећи: Опремите између себе људе на војску да иду на Мадијанце да

учине освету Господњу на Мадиданцима,

4. По тисућу од племена, од свакога племена Израилева опремите на војску.

5. И дадоше од тисућа Израилевијех по тисућу од свакога племена, дванаест тисућа опремише на војску.

6. И посла Мојсије по тисућу од свакога племена на војску, и с њима Финеса, сина Елеазара свештеника, и у њега бјеху судови свети и трубе.

7. И завојштише на Мадиданце, како заповједи Господ Мојсију, и побише све мушкиње.

8. Побише и *цареве Мадиданске, с другима које им побише, Евина и Рокома и Сура и Ура и Ровока, пет царева Мадиданских, и Валама, сина Веорова, убише мачем. [*ИНав 13, 21.]

9. И заробише синови Израилеви жене Мадиданке и дјецу њихову, и заплијенише сву стоку њихову, крупну и ситну, и све благо њихово.

10. А мјеста њихова у којима живљаху и градове њихове све попалише огњем.

11. И све робље и сав плијен, људе и стоку, узеше;

12. И поведоше к Мојсију и Елеазару свештенику и ка збору синова Израилевијех, и робље и остали плијен и добит у око на пољу Моавском, које је на Јордану према Јерихону.

13. А Мојсије и Елеазар свештеник и сви кнезови од збора изиђоше им на сусрет из окола.

14. И Мојсије се разгњеви на војводе, на тисућнике и стотинаре, који се враћаху с војске;

15. И рече им Мојсије: А што остависте у животу све жене?

16. Та оне, *по ријечи Валамовој, † навратише синове Израилеве да згријеше Господу с Фегора, те дође она погибија на народ Господњи. [*Отк 2, 14; † 4 Мој 25, 2.]

17. Зато сада побијте сву дјецу мушку, и све жене побијте, које су познале човјека.

18. А дјевојке, које не познаше човјека, оставите у животу.

19. А ви останите изван окола седам дана; сваки који је убио кога и *који се дотакао убијенога очистите се трећи дан и седми дан, себе и робље своје. [*4 Мој 19, 11.]

20. И све хаљине и све ствари кожне и све што је од костријети и све судове дрвене очистите.

21. И рече Елеазар свештеник војницима, који бијаху ишли на војску: Ово је наредба и закон што је Господ заповједио Мојсију:

22. Злато, сребро, мјед, гвожђе, коситер и олово,

23. Што год подноси ватру, пропустите кроз ватру, и очистиће се, али пошто се очисти водом очишћења; а што год не подноси ватре, пропустите кроз воду.

24. И оперите хаљине своје седми дан, и бићете чисти; и онда ћете ући у око.

25. Још рече Господ Мојсију говорећи:

26. Изброј све што је заплијењено, људе и стоку, ти и Елеазар свештеник и поглавари од племена народнијех.

27. И *раздијели све заплијењено на двоје: на војнике који су ишли на војску и на сав збор. [*ИНав 22, 8; 1 Сам 30, 27.]

28. И узми дио за Господа од војника који су ишли на војску, по једну душу од педесет, и од људи и од говеда и од магараца и од оваца.

29. Од њихове половине то узмите, и подајте Елеазару свештенику за принос Господу.

30. И од половине која допаде синовима Израилевијем узми по једно од педесет, и од људи и од говеда и од магараца и од оваца и од сваке стоке, и то подај Левитима који раде што треба за шатор Господњи.

31. И учини Мојсије и Елеазар свештеник како заповједи Господ Мојсију.

32. И бјеше плијена што оста од плијена који заплијени војска: шест стотина и седамдесет и пет тисућа оваца,

33. И седамдесет и двије тисуће говеда,

34. И шездесет и једна тисућа магараца,

35. И женскиња што не бјеше познало човјека, свега тридесет и двије тисуће душа.

36. А у половини, у дијелу онијех који бијаху ишли на војску, бјеше на број три стотине и тридесет и седам тисућа и пет стотина оваца,

37. А од тога дио Господу бјеше шест стотина и седамдесет и пет оваца;

38. И тридесет и шест тисућа говеда, а од тога дио Господу седамдесет и два;

39. И тридесет тисућа и пет стотина магараца, а од тога дио Господу шездесет и један;

40. И шеснаест тисућа душа људских, а од тога дио Господу тридесет и двије душе.

41. И даде Мојсије Елеазару свештенику дио за принос Господу, *као што му заповједи Господ. [*4 Мој 18, 8, 19.]

42. А од друге половине, која допаде синовима Израилевијем, коју узе Мојсије од људи који бјеху ишли на војску,

43. (А и у тој половини, која допаде збору, бјеше три стотине и тридесет и седам тисућа и пет стотина оваца,
 44. Тридесет и шест тисућа говеда,
 45. Тридесет тисућа и пет стотина магараца,
 46. И шеснаест тисућа душа људских.)
 47. Од те половине, која допаде синовима Израљевијем, узе Мојсије по једно од педесет, и од људи и од стоке, и даде Левитима који раде што треба за шатор Господњи, као што му Господ заповједи,
 48. И приступише к Мојсију војводе, тисућници и стотинари,
 49. И рекоше му: Слуге твоје пребројише војнике који бијаху под нашом руком, и ниједнога није мање.
 50. Зато приносимо Господу принос, сваки што је ко задобио, златнијех заклада, копчи, наруквица, прстена, ободаца и ланчића, да би се очистиле душе наше пред Господом.
 51. И узе Мојсије и Елеазар свештеник од њих злато, свакојаке закладе.
 52. А бјеше свега злата принесенога, што принесосе Мојсију тисућници и стотинари, шеснаест тисућа и седам стотина и педесет сикала.
 53. А војници задржаше себи што који бјеше заплијенио.
 54. И узевши Мојсије и Елеазар злато од тисућника и стотинара, унесосе га у шатор од састанка за спомен синовима Израљевијем пред Господом.

32. *Подјела земље источно од Јордана на племена Рувимово, Гадово и полуплеме Манасијино.*

1. А синови Рувимови и синови Гадови имаху врло много стоке, и видјеше земљу Јазирску и земљу Галадску да је добра за стоку.
 2. И дошавши, синови Гадови и синови Рувимови рекоше Мојсију и Елеазару свештенику и кнезовима од збора говорећи:
 3. Атарот и Девон и Јазир и Намра и Есевон и Елеалија и Севама и Навав и Веан,
 4. Та је земља, коју Господ покори збору Израљском, добра за стоку, а слуге твоје имају стоке.
 5. Ако смо, рекоше, нашли милост пред тобом, нека се та земља даде слугама твојим у нашљедство, немој нас водити преко Јордана.
 6. А Мојсије рече синовима Гадовијем и синовима Рувимовијем: Браћа ће ваша ићи на војску, а ви хоћете овдје да останете?
 7. Зашто обарате срце синовима Израљевијем да не пријеђу у земљу коју им је дао Господ?
 8. Тако су учинили оци ваши кад их *послах из Кадис-Варне да уходе земљу; [*4 Мој 13, 3, 26.]
 9. И отидоше до потока Есхола, и уходише земљу; и оборише срце синовима Израљевијем да не иду у земљу коју им даде Господ;
 10. И *разгњеви се онда Господ и закле се говорећи: [*4 Мој 14, 21.]
 11. Неће ти људи који изађоше из Мисира, од двадесет година и више, видјети земље за коју се заклех Авраму, Исаку и Јакову, јер се не држаше мене сасвијем,
 12. Осим Халева, сина Јефонијина Кенезеја, и Исуса, сина Навина, јер се сасвијем држаше Господа.
 13. И разгњеви се Господ на Израља, и учини те се потуцаше по пустињи четрдесет година, докле не помрије сав онај нараштај који чињаше зло пред Господом.
 14. А ви сада изађосте на мјесто отаца својих, род гријешних људи, да умножавате жестину гњева Господњег на Израља.
 15. Ако се одвратите од њега, он ће га још оставити у пустињи, и тако ћете упропастити сав онај народ.
 16. А они приступише опет к њему и рекоше му: Ми смо ради само торове начинити овдје за стада своја и градове за дјецу своју.
 17. А сами ћемо наоружани јуначки поћи пред синовима Израљевијем докле их не одведемо на њихово мјесто; а наша дјеца нека стоје у градовима тврдијем ради становника те земље.
 18. Нећемо се вратити кућама својим докле синови Израљеви не приме сваки своје нашљедство.
 19. Нити ћемо узети нашљедства с њима с ону страну Јордана ни даље ако нам допадне нашљедство с ову страну Јордана према истоку.
 20. Тада им *рече Мојсије: Ако ћете учинити тако и ићи под оружјем пред Господом на војску, [*ИНав 1, 14.]
 21. Ако сваки од вас под оружјем пријеђе преко Јордана пред Господом, докле не отјера испред себе непријатеља својих,
 22. И докле се не покори земља пред Господом, па се онда вратите и не згријешите Господу ни Израљу, онда ће ова земља припасти вама у нашљедство пред Господом.

23. Ако ли не учините тако, где, згријешите Господу и знајте да ће вас гријех ваш стићи.
24. Градите себи градове за дјецу своју и торове за стоку своју; и што је изашло из уста ваших, учините.
25. И рекоше Мојсију синови Гадови и синови Рувимови говорећи: Слуте ће твоје учинити како господар наш заповиједа.
26. Дјеца наша и жене наше, стада наша и сва стока наша овдје ће остати у градовима Галадским;
27. А слуге ће твоје пријећи сваки наоружан да се бије пред Господом, као што говори господар наш.
28. Тада Мојсије заповједи за њих Елеазару свештенику и Исусу, сину Навину, и главарима од домова отачких међу синовима Израљевијем,
29. И рече им: Ако пријећу синови Гадови и синови Рувимови с вама преко Јордана, сви оружани, да се бију пред Господом, и кад вам буде земља покорена, онда подајте њима земљу Галадску у наслједство.
30. Ако ли не пријећу с вама под оружјем, онда нека им буде наслједство међу вама у земљи Хананској.
31. И одговорише синови Гадови и синови Рувимови говорећи: Како је Господ казао слугама твојим, тако ћемо учинити.
32. Пријећи ћемо под оружјем пред Господом у земљу Хананску, а наше наслједство да буде с ову страну Јордана.
33. И *даде Мојсије синовима Гадовијем и синовима Рувимовијем и половини племена Манасије, сина Јосифова, царство Сиона, цара Аморејскога, и царство Ога, цара Васанскога, земљу и градове по међама њезинијем, градове оне земље унаоколо. [*ИНав 13, 8.]
34. И саградише синови Гадови Девон и Атарот и Ароир.
35. И Атрот-Софан и Јазир и Јогвеју,
36. И Вет-Нимру и Вет-Аран, градове тврде, и торове за стоку.
37. А синови Рувимови саградише Есевон и Елеалију и Киријатајим,
38. И Навон и Велмеон предјенувши им имена, и Сивму; и надјеше друга имена градовима које саградише.
39. А синови Махира, сина Манасијина, отидоше у Галад, и узеше га, и изагнаше Амореје који бијаху ондје.
40. И Мојсије даде Галад Махиру, сину Манасијину, који се ондје насели.
41. И *Јаир, син Манасијин, отиде и узе села њихова и прозва их Села Јаирова. [*5 Мој 3, 14.]
42. И Навав отиде и узе Кенат са селима његовијем, и прозва га Навав по имену својему.

33. *Списак мјеста гдје су били околи. Заповијест о истјеривању Хананаца.*

1. Ово су путови синова Израљевијех кад изађоше из земље Мисирске у четама својим под управом Мојсијевом и Ароновом.
2. И Мојсије пописа како изиђоше и гдје стајаше по заповијести Господњој; и ово су путови њихови како путоваше.
3. Пођоше из Рамесе првога мјесеца петнаести дан, сјутрадан послје пасхе, и изиђоше синови Израљеви *руком подигнутом пред очима свијех Мисираца. [*2 Мој 14, 8.]
4. А Мисирци погребавашу првенце које поби Господ међу њима, кад и *на боговима њиховијем изврши Господ судове. [*2 Мој 12, 12.]
5. И *отишавши синови Израљеви из Рамесе, стадоше у око у Сохоту. [*2 Мој 12, 37.]
6. А из *Сохота отишавши стадоше у око у Етаму, који је крај пустиње. [*2 Мој 13, 20.]
7. А из *Етама отишавши савише к Ироту, који је према Велсефону, и стадоше у око пред Магдалом. [*2 Мој 14, 2.]
8. А од Ирота отишавши *пријеђоше преко мора у пустињу, и ишавши три дана преко пустиње Етама стадоше у око у Мери. [*2 Мој 14, 22; 15, 23.]
9. А из Мере отишавши *дођоше у Елим, гдје бијаше дванаест студенаца и седамдесет палмовијех дрвета, и ондје стадоше у око. [*2 Мој 15, 27.]
10. А из Елима отишавши стадоше у око код Црвенога Мора.
11. И отишавши од Црвенога Мора стадоше у око у *пустињи Сину. [*2 Мој 16, 1.]
12. А из пустиње Сина отишавши стадоше у око у Рафаку.
13. А из Рафака отишавши стадоше у око у Елусу.
14. А из Елуса отишавши стадоше у око у *Рафидину, гдје немаше народ воде да пије. [*2 Мој 17, 1.]
15. А из Рафидина отишавши стадоше у око у *пустињи Синајској. [*2 Мој 19, 1.]

16. А из пустиње Синајске отишавши стадоше у око у *Киврот-Атави. [**4 Мој 11, 34.*]
17. А из Киврот-Атаве отишавши стадоше у око у *Асироту. [**4 Мој 11, 35.*]
18. А из Асирота отишавши стадоше у око у Ратаму.
19. А из Ратама отишавши стадоше у око у Ремнон-Фаресу.
20. А из Ремнон-Фареса отишавши стадоше у око у Лемвону.
21. А из Лемвона отишавши стадоше у око у Ресану.
22. А из Ресана отишавши стадоше у око у Макелату.
23. А из Макелата отишавши стадоше у око код горе Сафера.
24. А од горе Сафера отишавши стадоше у око у Хараду.
25. А из Харада отишавши стадоше у око у Макидоту.
26. А из Макидота отишавши стадоше у око у Катату.
27. А из Катата отишавши стадоше у око у Тарату.
28. А из Тарата отишавши стадоше у око у Метеку.
29. А из Метека отишавши стадоше у око у Аселмону.
30. А из Аселмона отишавши стадоше у око у *Мосироту. [**5 Мој 10, 6.*]
31. А из Мосирота отишавши стадоше у око у Ванакану.
32. А из Ванакана отишавши стадоше у око у планини Гададу.
33. А из планине Гадада отишавши стадоше у око у Етевати.
34. А из Етевате отишавши стадоше у око у Еврону.
35. А из Еврона отишавши стадоше у око у Гесион-Гаверу.
36. А из Гесион-Гавера отишавши стадоше у око у *пустињи Сину, а то је Кадис. [**4 Мој 20, 1.*]
37. А из *Кадиса отишавши стадоше у око код горе Ора на међи земље Едомске. [**4 Мој 20, 22, 23.*]
38. И изиде Арон свештеник на гору Ор по заповјести Господњој, и умрије ондје четрдесете године по изласку синова Израљевијех из земље Мисирске, први дан петог мјесеца.
39. А Арону бјеше сто и двадесет и три године кад умрије на гори Ору.
40. Тада чу Хананеј, цар *Арадски, који живљаше на југу у земљи Хананској, да иду синови Израљеви. [**4 Мој 21, 1.*]
41. Потом отишавши од горе Ора стадоше у око у Селмону.
42. А из Селмона отишавши стадоше у око у Финону.
43. А из Финона отишавши стадоше у око у *Овоту. [**4 Мој 21, 10.*]
44. А из Овота отишавши стадоше у око на хумовима Аваримским на међи Моавској. [**4 Мој 21, 11.*]
45. А од тијех хумова отишавши стадоше у око у Девон-Гаду.
46. А из Девон-Гада отишавши стадоше у око у Гелмон-Девлатаиму.
47. А из Гелмон-Девлатаима отишавши стадоше у око у планинама Аваримским према Нававу.
48. А из планина Аваримских отишавши стадоше у око у *пољу Моавском на Јордану према Јерихону. [**4 Мој 22, 1.*]
49. И стајаху у околу крај Јордана од Есимота до *Вел-Сатима у пољу Моавском. [**4 Мој 25, 1.*]
50. И рече Господ Мојсију у пољу Моавском на Јордану према Јерихону говорећи:
51. Кажите синовима Израљевијем и реци им: Кад пријеђете преко Јордана у земљу Хананску,
52. Отјерајте од себе све који живе у оној земљи, и потрите све слике њихове резане, и све слике њихове ливене потрите, и све висине њихове оборите.
53. А кад их истјерате из земље, населите се у њој; јер сам вама дао ону земљу да је ваша.
54. И *раздијелите је у нашљедство ждријебом на породице своје; којих има више, њима веће нашљедство подајте; а којих има мање, њима подајте мање нашљедство; које мјесто коме ждријебом допадне, оно нека му буде; на племена отаца својих раздијелите нашљедство. [**4 Мој 26, 55.*]
55. Ако ли не отјерате од себе онијех који живе у оној земљи, онда ће они које оставите бити *трње очима вашима и остани вашиим боковима, и пакостиће вам у земљи у којој ћете живјети. [**ИНав 23, 13.*]
56. И што сам мислио учинити њима, учинићу вама.

34. Међе Хананске земље. Имена људи који ће је подијелити.

1. Још рече Господ Мојсију говорећи:
2. Заповједи синовима Израљевијем и реци им: Кад дођете у земљу Хананску, та ће вам земља припасти у нашљедство, земља Хананска с међама својим.
3. Јужни крај да вам је од пустиње Сина, уз међу Едомску, и да вам је јужна међа од обале Сланог мора на исток;

4. И та међа нека се савије од југа к Акравиму и иде до Сина, и нека се пружи од југа преко Кадис-Варне, а отуда нека изиде на село Адар и иде до Аселмона;
5. Потом нека се савије та међа од Аселмона до потока Мисирскога и иде до мора.
6. А западна међа да вам буде Велико море; то да вам је западна међа.
7. А сјеверна међа ово да вам буде: од Великога мора повуците себи међу до горе Ора;
8. А од горе Ора повуците себи међу како се иде у Емат, и та међа нека иде на Седад;
9. И нека иде та међа до Зефрона, и крај нека јој буде код села Енана; то да вам буде сјеверна међа.
10. А с истока повуците себи међу од села Енана до Сефама;
11. А од Сефама нека иде та међа к Ривли, с истока Аину, и нека иде даље та међа докле дође до мора Хинерота к истоку;
12. И нека се спусти та међа ка Јордану, и нека изађе на Слано море. Та ће земља бити ваша с међама својим унаоколо.
13. И каза Мојсије синовима Израљевијем говорећи: То је земља коју ћете добити у нашљедство ждријебом, за коју је заповједио Господ да је добије девет племена и по.
14. *Јер племе синова Рувимовијех по породицама отаца својих, и племе синова Гадовијех по породицама отаца својих, и половина племена Манасијина примише своје нашљедство. [*4 Мој 32, 33.]
15. Ова два племена и по примише нашљедство своје с ову страну Јордана према Јерихону с источне стране.
16. Опет рече Господ Мојсију говорећи:
17. Ово су имена људи који ће вам раздијелити у нашљедство земљу: *Елеазар свештеник и Исус, син Навин. [*ИНав 14, 1.]
18. И по једнога кнеза из свакога племена узмите да дијели земљу.
19. А ово су имена тијех људи: од племена Јудина Халев, син Јефонијин,
20. Од племена синова Симеоновијех Самуило, син Емијудов,
21. Од племена Венијамина Елдад, син Хаслонов,
22. Од племена синова Дановијех кнез Вокор, син Јеклинов,
23. Од синова Јосифовијех: од племена синова Манасијиних кнез Анило, син Суфидов,
24. Од племена синова Јефремовијех, кнез Камуило, син Сафтанов,
25. Од племена синова Завулоновијех кнез Елисафан, син Харнахов,
26. Од племена синова Исахаровијех кнез Фалтило, син Озаинов,
27. Од племена синова Асировијех кнез Ахиор, син Селемијин,
28. И од племена Нефталимова кнез Фадаило, син Амијудов.
29. Овима заповједи Господ да раздијеле нашљедство синовима Израљевијем у земљи Хананској.

35. *О левитским градовима и о градовима уточишта.*

1. Још рече Господ Мојсију у пољу Моавском на Јордану према Јерихону говорећи:
2. *Заповједи синовима Израљевијем нека даду од нашљедства својега Левитима градове гдје ће живјети; и подграђа око градова подајте им, [*ИНав 21, 2.]
3. Да у градовима живе, а у подграђима њиховијем да им стоји стока и имање њихово и све животиње њихове.
4. А подграђа која дате Левитима, нека буду на тисућу лаката далеко од зидова градских унаоколо.
5. Зато измјерите иза свакога града на исток двије тисуће лаката, и на југ двије тисуће лаката, и на запад двије тисуће лаката, и на сјевер двије тисуће лаката, тако да град буде у сриједи. Толика нека буду подграђа њихова.
6. А од градова које дате Левитима одвојте *шест градова за уточиште да онамо утече ко би кога убио; и осим њих подајте им четрдесет и два града. [*5 Мој 4, 41.]
7. Свега градова које ћете дати Левитима, да буде четрдесет и осам градова, сваки са својим подграђем.
8. А тијех градова што ћете дати од нашљедства синова Израљевијех, *од онијех који имају више подајте више, а од онијех који имају мање подајте мање; сваки према нашљедству које ће имати нека да од својих градова Левитима. [*4 Мој 26, 54.]
9. Још рече Господ Мојсију говорећи:
10. Реци синовима Израљевијем и кажи им: Кад пријећете преко Јордана у земљу Хананску,
11. Од градова који вам допадну, одвојте градове за уточиште да у њих утече крвник који убије кога нехотице.
12. И ти ће вам градови бити уточишта од осветника, да не погине крвник докле не стане на суд

пред збор.

13. И тако од тијех градова које дате шест градова биће вам уточишта,

14. Три таква града подајте с ову страну Јордана, а три града подајте у земљи Хананској, ти градови нека буду уточишта.

15. Синовима Израљевијем и дошљаку и странцу, који се бави међу њима, нека тијех шест градова буду уточишта, да утече у њих ко год убије кога нехотице.

16. Али ако гвожђем удари кога, те онај умре, крвник је, нека се погуби такав крвник.

17. И ако каменом из руке, од којег може човјек погинути, удари кога, те онај умре, крвник је, нека се погуби такав крвник.

18. Или ако дрветом из руке, од којег може човјек погинути, удари кога, те онај умре, крвник је, нека се погуби такав крвник.

19. Осветник нека погуби крвника; кад га удеси, нека га погуби.

20. Ако га из мржње тури, или се баци чим на њ навалице, те онај умре,

21. Или ако га из непријатељства удари руком, те онај умре, нека се погуби такав убојица, крвник је; осветник нека погуби тога крвника кад га удеси.

22. Ако ли га нехотице тури без непријатељства, или се баци на њ чим нехотице,

23. Или каменом од којег може човјек погинути, ако се баци на њ нехотице, те онај умре, а није му непријатељ, нити му тражи зла,

24. Тада да суди збор између убојице и осветника по овом закону.

25. И збор нека избави крвника из руке осветникове и врати га у уточиште његово, куда је утекао, и ондје нека остане докле не умре поглавар свештенички, који је помазан светим уљем.

26. Ако крвник како год изиде преко међе својег уточишта, у које је утекао,

27. И нађе га осветник преко међе уточишта његова, ако крвника убије осветник, неће бити крив за крв.

28. Јер у уточишту својем ваља да стоји докле не умре поглавар свештенички; па кад умре поглавар свештенички, онда треба да се врати крвник у земљу нашљедства својег.

29. Ово да вам је уредба за суђење од кољена до кољена по свијем становима вашим.

30. Ко би хтио погубити човјека, по свједоцима нека погуби крвника; али *један свједок не може свједочити да се ко погуби. [*5 Мој 17, 6; 19, 15.]

31. Не узимајте откупа за крвника, који заслужи смрт, него нека се погуби.

32. Ни од онога не узимајте откупа који утече у уточиште, да би се вратио да живи у својој земљи прије него умре свештеник;

33. Да не бисте скврнили земљу у којој сте, јер крв она скврни земљу, а земља се не може очистити од крви која се пролије на њој друкчије него *крвљу онога који је пролије. [*1 Мој 9, 6.]

34. Зато не скврните земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер *ја Господ наставам усред синова Израљевијех. [*2 Мој 29, 45.]

36. *Кћери насљеднице не треба да се удају изван племена својег.*

1. Тада приступише старјешине из породице синова Галада, сина Махира, сина Манасијина од племена синова Јосифовијех, и рекоше пред Мојсијем и пред кнезовима, главарима од домова отачких међу синовима Израљевијем,

2. И говорише: *Господару нашему заповједи Господ да подијели ждријебом земљу у нашљедство синовима Израљевијем; и господар наш има заповијест од Господа да да нашљедство Салпада, брата нашега, кћерима његовијем. [*4 Мој 26, 55.]

3. Ако се оне удаду за кога из другог племена синова Израљевијех, онда ће се нашљедство њихово откупити од нашљедства отаца наших и додаће се нашљедству онога племена у које се удаду, и тако ће се дио наш окрњити.

4. И кад буде *опросна година синовима Израљевијем, опет ће остати нашљедство њихово с нашљедством онога племена у које се буду удале, и тако ће од нашљедства племена отаца наших остати откинуто нашљедство њихово. [*3 Мој 25, 10.]

5. Тада заповједи Мојсије синовима Израљевијем по заповијести Господњој говорећи: Право говори племе синова Јосифовијех.

6. Ово заповједи Господ за кћери Салпадове и рече: Нека се удаду за кога им буде воља, али у породици племена својег нека се удаду,

7. Да се не би преносило нашљедство синова Израљевијех од једнога племена на друго; јер ће синови Израљеви држати сваки нашљедство племена отаца својих.

8. И свака кћи у племенима синова Израљевијех којој допадне нашљедство, нека се удаје за кога

- из породице племена оца својега, да би синови Израиљеви држали сваки нашљедство отаца својих,
 9. Да се не би преносило нашљедство од једнога племена на друго, него сваки из племена синова Израиљевијех да држи своје нашљедство.
 10. Како заповједи Господ Мојсију, тако учинише кћери Салпадове.
 11. Јер Мала и Терса и Егла и Мелха и Нуја, кћери Салпадове, удадоше се за синове стричева својих,
 12. У породице синова Манасије, сина Јосифова, удадоше се и оста нашљедство њихово у племену породице оца њихова.
 13. То су заповијести и закони које заповједи Господ преко Мојсија синовима Израиљевијем у пољу Моавском на Јордану према Јерихону.

Share

Tweet

Like 0

« [ПРЕТХОДНА СТРАНА](#) [1](#) ... [3](#) [4](#) [5](#) ... [7](#) [СЛЕДЕЋА СТРАНА](#) »

Коментарисање није више омогућено.

РУБРИКЕ

СВЕШТЕНЕ КЊИГЕ

[Свето Писмо](#)
[Апостол](#)
[Паримејник](#)
[Псалтир](#)

ЦРКВЕНЕ КЊИГЕ

За заједничко богослужење

[Службеник и чиновник](#)
[Часослов](#)
[Химне](#)
[Минеји](#)
[Србљак](#)
[Триоди](#)
[Типик](#)
[Литургикон](#)
[Тропари и кондаци](#)
[Остало](#)
[Месеџослов](#)

За посебно богослужење

[Требник](#)

НОТНЕ КЊИГЕ

[Приручник](#)
[Нотни зборник](#)
[Осмогласник](#)

ДОМАЋЕ КЊИГЕ

[Каноник и молитвеник](#)
[Акатистник](#)
[Припрема за Свето Причешће](#)

ЈАВИТЕ НАМ СЕ

Ваше име (обавезно)

Ваша имејл адреса (обавезно)

Наслов поруке

Ваша порука

Пошаљите

ВАЖНА НАПОМЕНА

Текстови могу да се користе сам богослужење. Свака употреба (и злоупотреба) материјала у циљу прештампавања, објављивања и стицања материјалне користи је забрањена. Молимо вас да издајте објављених дела материјално по куповином (и коришћењем) богослужбених књига.

НАЈНОВИЈЕ

[Царски Часови на Свети и Вели априла 2020.](#)

[Правило за читање Акатиста и I јануара 2019.](#)

[Типик 10. јануара 2019.](#)

[Триоди 10. јануара 2019.](#)

[Србљак 10. јануара 2019.](#)

[Минеји 9. јануара 2019.](#)

[Химне 9. јануара 2019.](#)

[Псалтир 9. јануара 2019.](#)

